

NGƯỜI ĐƯỢC ĐỨC

CHÚA TRỜI KÊU GỌI

...Neville. Thật là rất tiếc vì đã để anh em đứng, dọc theo các bức tường. Và tôi đã đi ngang qua đây vì một cuộc hẹn khác, cách đây khoảng một tiếng rưỡi, và nhiều người đang quay ra cửa, đi ra. Tôi đã gặp Billy ở ngoài đó, và cậu ấy nói rằng đã sẵn sàng nơi này cho buổi nhóm bắt đầu, kể từ chiều nay. Vì thế tôi... Chúng ta chỉ có buổi nhóm nhỏ này ở đây. Chúng ta thậm chí chưa bao giờ đưa nó lên báo chí địa phương. Vì thế, chúng ta chỉ có một thì giờ thông công ngắn ngủi.

² Và bây giờ thật luôn luôn bận rộn, khi nhiều người ngoài thành phố ít biết, rằng, hội thánh nhà ở đây luôn luôn diễn ra việc nhảy, chạy từ nơi này đến nơi khác, và tình trạng chen lấn. Vì thế, tôi hầu như trở nên quen với điều đó. Tôi thật sự bắt đầu đi đến chỗ đến nỗi tôi không để điều đó làm phiền tôi, như có thể được. Và anh em biết, anh em phải dành một chút thời gian, và nên dành nhiều hơn, với Chúa. Nếu anh em không làm điều đó, thì anh em không đến dự buổi nhóm với sự tươi mới của Đức Thánh Linh. Và khi anh em đi vào, giống như ngày hôm nay đã diễn ra, nó thật sự là nơi có một sự thu hút tuyệt vời, hết sức, ồ, đôi khi hầu như thật khó cho tôi đi vào, giữ cho khỏi sự thúc giục và xô đẩy, anh em thấy, và làm cho chính mình khó chịu. Khi tôi làm như thế, thì tôi không thể tìm thấy Đức Thánh Linh bất kỳ nơi nào ở trong đó.

³ Vì thế, tôi cảm thấy tiếc, dẫu vậy, cho những người đứng trong—trong các lối đi giữa các dãy ghế và chung quanh phía bên ngoài. Và họ đến gần, nhìn vào, rồi lại leo lên xe và đi khỏi. Tôi đã muốn tìm một ngôi trường trung học ở dưới đây, để tổ chức chỉ một vài đêm nhóm, nhưng trường học đang làm việc vào lúc này, và thật khó cho tôi tìm nó trong suốt thời gian ấy. Nhưng tôi muốn nói rằng tôi thật sự biết ơn mỗi một người trong anh em, ở bên trong và bên ngoài, và vì sự hợp

tác tốt đẹp của anh em, và vì tất cả những điều mà anh em đã làm.

⁴ Và sáng nay, trong giờ trường Chúa nhật, tôi đã cảm ơn mọi người về số tiền dâng đã trao cho tôi tối hôm qua, đó là một sự hiến dâng tự nguyện. Thật ra, tôi đã nói với vị mục sư ở đây, mục sư yêu dấu của chúng ta, Anh Neville, và họ, tôi thích họ đừng làm như thế thì tốt hơn. Nhưng họ đã làm điều đó, dù sao đi nữa, vì vậy tôi chỉ muốn thuật lại chuyện này. Vậy thì, đây là một nơi nhỏ bé, và nó sẽ không đủ chỗ cho hơn ba trăm người, tôi không nghĩ thế. Và số tiền dâng là ba trăm hai mươi bốn đô-la, có nghĩa là bình quân mỗi chỗ khoảng một đô-la. Đó là của dâng tốt nhất mà tôi đã từng nhận được trong đời mình, cho tổng số người. Thường thường, thì trung bình hai mươi bốn, hai mươi lăm xu một người. Hai mươi bảy xu là một số tiền lớn đối, với một người. Nhưng đây trung bình là khoảng một đô-la một người. Và chắc chắn tôi rất cảm kích điều đó.

⁵ Và sáng nay, có lẽ tôi đã không có, bày tỏ cho một số người trong anh em. Chúng tôi đã tìm thấy hộp mút, một hộp mút để trên bậc tam cấp, và những món quà nhỏ đã được gửi tới cho chúng tôi. Vợ và tôi mong muốn được bày tỏ lòng biết ơn của chúng tôi với anh chị em. Và tôi chắc rằng điều tốt nhất chúng tôi biết như thế nào, tất cả là vì Nước Đức Chúa Trời.

⁶ Và điều đó làm cho tôi chỉ cảm thấy như tôi ước mong mình có một nơi thật là rộng lớn để chúng ta có thể tiếp tục nhóm lại trong thời gian dài và hầu việc với dân sự. Nhưng ngay cả tối nay, sau giờ thờ phượng, tôi được cho là phải đi. Mà, tôi sẽ không thể rời khỏi tối nay, nhưng sáng sớm mai, để đi xa.

⁷ Tôi sẽ trở lại vào tối thứ Bảy tới. Ra đi vào sáng Chúa nhật, lần nữa, đến Colorado. Và cứ có một buổi nhóm để đi, ngay sau buổi nhóm khác.

⁸ Và rồi buổi nhóm ở hải ngoại kế đến của tôi là vào tháng Giêng, ở nước Úc và New Zealand, và xuyên khắp xứ đó. Bây giờ, tôi muốn anh em cầu nguyện cho tôi. Tôi thật sự khao khát lời cầu nguyện của anh em.

⁹ Và rồi tôi muốn...tất cả chúng ta phải biết ơn Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã làm những việc vĩ đại như vậy cho chúng ta trong buổi nhóm nhỏ bé này. Tôi tin rằng, trong toàn bộ thời gian, có nhiều điều hoàn hảo trong buổi nhóm này hơn bất cứ buổi nhóm nào mà tôi đã từng tổ chức trong cuộc đời tôi tại nơi đèn tạm này. Chúa dường như vừa mở ra những phước lành.

¹⁰ Tôi nghĩ, có thể, trong suốt buổi nhóm này, từ một khái tượng mà tôi đã có, rằng chức vụ của tôi sẽ được thay đổi thành một chức vụ tốt đẹp hơn và vĩ đại hơn. Bây giờ, nó sắp sửa xảy ra chắc chắn như mọi người đã nghe về ba vị mục sư truyền đạo này đã dự đoán, hoặc hai vị khác này. Việc này sẽ thật sự giống y như vậy, chỉ trọng đại hơn. Nhưng đêm đầu tiên, tôi chỉ gọi những người đó lên đây tới chỗ tòa giảng, đi ngay trở lại với sự phân biệt. Đêm thứ nhì, tôi đưa họ vào trong phòng, đi thẳng vào sự phân biệt. Và hai đêm cuối cùng, sau đó, chúng tôi mang họ đến đây trên bục giảng, chỉ thẳng đến sự phân biệt.

¹¹ Nhưng tôi chỉ thuật lại một số việc, một mục sư bị mù đã nhận lại được ánh sáng tại bục giảng.

¹² Và hai cô gái nhỏ, tối hôm qua, ngồi trên xe lăn, với những căn bệnh mà không biết được đó là bệnh gì, không bác sĩ nào biết. Bàn chân của chúng thì to, còn những ngón chân thì rời ra, những ngón tay cũng rời ra, và không ai có thể làm gì cho chúng. Và chỉ trong lúc đang được Đức Thánh Linh xúc dầu, tôi đã đến bên, và nhân Danh Đức Chúa Jêsus, chữa lành căn bệnh đó, và chúng đã đứng lên đi ra khỏi xe lăn. Và sáng nay, chúng đã đi lại quanh đây trong đèn tạm này, giống như bất cứ đứa trẻ nào khác, và đến và chịu phép báp-têm với phép báp-têm Cơ-đốc, ngay tại đây trong cái hồ này, sáng nay.

¹³ Trong khi, tôi dành một ít phút để nghiên cứu, cách đây một lúc, và có vài người bạn của tôi, Anh Hoover, một mục sư từ ở dưới Kentucky, vừa ghé ngang qua và đã để lại lời với vợ tôi, rằng tối qua trong một hàng người kêu gọi, từ trong khán giả, những phụ nữ mà không có thể cầu nguyện hay thứ gì khác, chỉ ngồi ngoài đó cầu nguyện. Và đã có một phụ nữ không thể ăn được một bữa ăn, trong bao lâu, thì tôi đã quên rồi; những khối u đã đầy, trong dạ dày bà. Và Chúa đã kêu gọi bà và chữa lành bệnh

cho bà. Và sáng nay bà thức dậy và đã ăn một bữa điểm tâm bình thường, và bà có mặt ở đây ở đâu đó tối nay.

14 Và những người khác, mà anh ấy đã kể về, và, ồ, thời gian sẽ không cho phép, kể những việc mà Chúa chúng ta đã làm. Vì thế, đối với chúng ta, điều đó đem lại cho chúng ta sự can đảm để biết rằng ngày đó thật gần, điều gì đó đang được chuẩn bị để xảy ra, vĩ đại.

15 Tối qua, sau buổi nhóm, sau Sứ điệp, tôi chưa bao giờ vào bất cứ lúc nào, từng thấy Đức Thánh Linh xúc dầu trên dân sự nhiều hơn như Ngài đã làm tối qua. Chúng ta đang trông đợi một đêm như thế nữa, tối nay. Và giờ này hãy cầu nguyện cho tôi.

16 Và tôi muốn đọc vài Lời phước hạnh của Đức Chúa Trời. Và trước khi chúng ta đọc Lời, chúng ta hãy trò chuyện với Ngài, với đầu chúng ta cúi xuống chỉ một lát.

17 Lạy Cha kính yêu trên Trời, chúng con đến với Cha tối nay, có lẽ chỉ một một chút trong thân thể, nhưng, ồ, tinh thần chúng con thật là tươi mới! Những dấu hiệu của Đức Chúa Trời hằng sống, rằng Ngài đang ở với chúng con, và ban phước cho chúng con, và ban cho chúng con những điều mà Ngài đã hứa, sự dồi dào, dư dật quá bội, trên hết thấy những gì chúng con có thể làm hoặc suy tưởng. Và nếu chúng con được ơn trước mặt Ngài, nhờ lòng tin vào Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus, chúng con cầu xin tối nay rằng Ngài sẽ lại thăm viếng chúng con lần nữa với bội phần của Thánh Linh Ngài. Xin cho Nó được tuôn tràn ra trong quyền năng vĩ đại và phân phát trên mỗi người ở đây, để họ tin Phúc âm và nhận được Quyền năng của Thánh Linh trong đời sống mình. Xin cứu những ai mà có thể cứu được tối nay, Chúa ôi, và chữa lành cho những người đã sẵn sàng cho sự chữa lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

18 Và khi chúng con nhìn thấy dân sự đang chen lấn, đứng ở các cửa ra vào, hàng trăm người quay ra khỏi ngôi nhà thờ nhỏ bé, điều đó nhắc chúng con nhớ rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Rằng, trong những ngày đó khi Ngài đã thăm viếng chúng con ở đây trong hình hài xác thịt, dân chúng đã đến thật là đông đúc, thậm chí họ không thể đưa được một người bệnh đến gần Ngài, và phải mang

anh ta dòng qua mái nhà để vào. Và chúng con cầu nguyện, Đức Chúa Trời ôi, rằng tối nay, rằng mọi người đã phải chen lấn trong cách này sẽ được phần thưởng như người đàn ông kia.

19 Xin ban phúc Lời Ngài khi chúng con đọc Nó. Và cầu xin Nó là Ngọn đèn, Ánh sáng cho đường lối chúng con. Vì chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

20 [Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Không. Rosella Griffith à? [“Vâng.”]

21 Tôi vừa mới được báo lại ngay bây giờ rằng cô gái mà tôi đã ghé thăm vào sáng nay...một người nghiện rượu mà đã được gọi ra trong buổi nhóm tại Chicago. Đó là lúc cô ta đang ngồi trên ban công thì Đức Thánh Linh đã phán với cô và bảo cô là người nghiện rượu. Và năm bác sĩ nổi tiếng ở Chicago đã từ chối cô ấy. Hội Chống Nghiện Rượu đã từ chối cô ấy. Và cô đã được gọi ra, vì CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Cô đã được chữa lành. Từ đó trở đi cô đã không bao giờ thèm uống rượu nữa.

22 Và một phụ nữ trẻ khác ở ban công phía trên cô ấy, đó là một trong những người bạn của cô, họ đã sống ở Thành phố Calumet. Nếu người nào biết được thành phố đó như thế nào, đó là ranh giới nơi mà tôi tị nạn ở Paris, nước Pháp, mọi thứ tội ác đang xảy ra ở đó. Và bảo cô rằng cô là một người bán ma túy, và cô là một người khiêu vũ với Fred Astaire. Và cha của cô rất phẫn nộ về điều đó. Nhưng cô đã đứng lên và nói, “Bố ơi, người đàn ông đó hoàn toàn đúng.” Bây giờ cô ấy đã kết hôn, cô gái trẻ, và đang trên đường, giảng Phúc âm, với chồng của mình.

23 Rosella là một nhân viên truyền giáo, phục vụ cho mọi buổi nhóm ở nhà tù và mọi thứ mà cô có thể vào được, nói cho những người nghiện rượu biết rằng có một nguồn hy vọng, và điều đó ở trong Đấng Christ.

24 Cô có một gánh nặng rất lớn đó là cha mình. Ngày hôm trước, trong một cuộc phỏng vấn riêng tư, mười phút, cô gái đã trở thành một ủng hộ viên nhất định của các buổi nhóm, trong bốn hay năm năm qua, mà cô đã kể cho tôi, trong một bản báo cáo mười phút ít ỏi, trong đoạn giới thiệu, trong cuộc phỏng vấn đó, mà đã nói, “Anh Branham, bất luận điều gì anh làm, tôi nặng

lòng kinh khủng về cha tôi. Ông ấy yêu mến anh, nhưng ông thật sự không muốn đến với Đấng Christ.”

25 Tôi nói, “Rosella, Đức Chúa Trời biết cách làm việc đó như thế nào. Ngài biết cách để làm cho ông ấy tin.”

26 Và giờ đây tin tức cho biết ông đã được chôn dưới hầm mộ bằng đá vôi. Chúng ta hãy cầu nguyện cho ông ấy.

27 Chúa ôi, theo như lời nói ở miệng cô con gái trung tín đó, và ông ấy đã bị giữ dưới đó, mà có thể chết dưới nó; Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho ông sẽ không chết, nhưng linh hồn ông ấy sẽ ngược lên và nhớ rằng Ngài là Đức Chúa Trời Đấng có thể đáp lại lời cầu xin ở dưới đồng đá vôi, giống như Ngài đã làm trong bụng cá voi, hoặc trong lò lửa hực, hay trong hang sư tử. Ngài vẫn không hề thay đổi. Xin mang ông ta ra khỏi, Chúa ôi, là một Cơ-đốc nhân đã được rửa sạch. Chúng con biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Ngài. Và chúng con cầu xin rằng đây sẽ là một trong những sự đó, khi chúng con giao phó nó cho Ngài, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

28 Trong việc đọc Lời tối nay, trong Sách Các Vua Nhì, tôi muốn đọc trong chương thứ 2, chỉ một đoạn trích ngắn, để tìm một bối cảnh, ý Chúa.

Và xảy ra, rằng khi CHÚA muốn đem Ê-li lên tới trời trong một cơn gió lốc, Ê-li đi với Ê-li-sê từ Ghinh-ganh.

Và Ê-li nói với Ê-li-sê rằng, Ta xin người, người hãy đợi ở đây; vì CHÚA đã sai ta đi đến Bê-tên. Và Ê-li thưa với người rằng, Tôi chỉ CHÚA hằng sống, và chỉ linh hồn thầy mà thôi, tôi chẳng hề lìa khỏi thầy. Như vậy hai người đi xuống Bê-tên.

Và các môn đồ của những tiên tri...đã ở đó tại Bê-tên đến với Ê-li-sê, và nói với người rằng, Anh có biết rằng ngày nay CHÚA sẽ cất thầy của anh lên khỏi anh chăng? Và người đáp, Vâng, ta biết điều đó; hãy làm...các anh hãy làm thình.

Và Ê-li nói với người, Ê-li-sê rằng, Ta xin người, hãy đợi ở đây; vì CHÚA đã sai ta đi đến Giê-ri-cô. Và người lại thưa rằng, Tôi chỉ CHÚA hằng sống, và chỉ mạng sống thầy mà

thề rằng, tôi chẳng hề lìa khỏi thầy. Như vậy hai người đã đi đến Giê-ri-cô.

Và các môn đồ của tiên tri...ở đó tại Giê-ri-cô đến gần Ê-li-sê, và nói với người rằng, Anh có biết rằng ngày nay CHÚA sẽ cất thầy của anh lên khỏi anh chẳng? Và người đáp, Vâng, ta biết; hãy làm...các anh hãy làm thình.

Và Ê-li nói với người, rằng, Hãy đợi ở đây, ta cầu xin người, vì CHÚA đã sai ta đi đến Giô-đanh. Và người thưa rằng, Tôi chỉ CHÚA hằng sống,...và chỉ mạng sống thầy mà thề rằng, tôi sẽ chẳng hề lìa khỏi thầy. Vậy hai người tiếp tục đi.

29 Cầu xin Đức Chúa Trời gia ơn phước Ngài trên Lời Ngài. Đề tài của tôi đêm nay là: *Người Được Đức Chúa Trời Kêu Gọi*. Và tôi sẽ cố hết sức để nói ngắn gọn, bởi vì chúng ta có một hàng người xin cầu nguyện lớn sẽ diễn ra chỉ trong một ít phút nữa, nhưng, thật sự đem đến cho anh em một cái nhìn ngắn ngủi về thời đại chúng ta đang sống.

30 Chúng ta nghe tiếng kêu xin này trên ra-di-ô, và ở nhiều nơi khác nhau, và đến từ những tấm lòng chân thành, “Lạy Chúa, xin ban cho chúng con sự phục hưng trong thời đại chúng con.” Và từ những bức thư từ các Cơ-đốc nhân trên khắp thế giới, chúng ta nghe tiếng kêu đó, và nó đã làm điều gì đó với tấm lòng của anh em. Nó đang hà hơi. Nó đang nâng tinh thần lên. Nó làm cho phấn khích, cho linh hồn, để nghe dân sự của Chúa kêu cầu sự phục hưng.

31 Và Đức Chúa Trời đã hứa rằng, “Nếu những người được kêu gọi bởi Danh Ta sẽ nhóm nhau lại và cầu nguyện, thì Ta ở trên Trời sẽ nghe.”

32 Và vì vậy, tối nay, chúng tôi muốn suy nghĩ về điều đó. Và nên nhớ, rằng, ở giữa tất cả lời kêu xin này, Đức Chúa Trời không thể ban đến sự phục hưng cho đến khi Ngài đã có những con người trong khuôn mẫu để nhận lấy nó. Chúng ta không thể có sự phục hưng cho đến khi chúng ta trở thành những người, những người được Đức Chúa Trời gọi, những người được Đức Chúa Trời huấn luyện, mà không phải là được đào tạo ở các trường thần

học và giáo dục, nhưng là những người mạnh mẽ về đức tin, mà Đức Chúa Trời đã nuôi dưỡng trong trường huấn luyện gian khổ của Ngài. Những con người mà không sợ đối mặt với lửa! Những người mà đã bước vào trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; và biết quyền năng của Ngài, và biết quyền vô sở bất năng của Ngài, và biết quyền năng chữa lành của Ngài! Một số người mà đã được huấn luyện để nhận biết Đức Chúa Trời hằng sống! Thật tốt để huấn luyện họ bằng Lời, nhưng, “Văn tự làm cho chết; Thánh Linh ban cho Sự Sống.”

³³ Và trước khi chúng ta có thể có buổi nhóm phục hưng này, Đức Chúa Trời phải kêu gọi và huấn luyện những người, những người được Đức Chúa Trời huấn luyện, để thực hiện Sứ điệp này. Và họ không quan tâm đối thủ là ai. Họ sẵn sàng đi vào lò lửa hực trong sự chiến thắng, hoặc vào hang sư tử, hay có thể là bất cứ nơi nào. Họ sẵn sàng để đi, bởi vì họ đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và biết Ngài hiện hữu. Bất luận chiến thắng hay thất bại, họ vẫn đứng vững. Đó là cách huấn luyện của Đức Chúa Trời đối với con người. Và rất lạ khi nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, rằng Đức Chúa Trời huấn luyện người của Ngài giống như vậy, nhưng Ngài lại làm. Anh em biết, chúng ta có một bài hát cổ chúng ta thường hát:

Một số người đi qua các dòng nước, một số
người đi qua lũ lụt,
Một số người vượt qua những thử thách nặng
nề, nhưng tất cả đều đi qua dòng Huuyết.

³⁴ Đức Chúa Trời dẫn dắt dân Ngài vượt qua những thử thách to lớn, để thanh lọc họ. Và đôi khi phải mất nhiều năm để làm điều đó. Còn như đối với chính tôi, tối nay, tôi tin rằng ngay bây giờ Đức Chúa Trời đang huấn luyện những người như vậy để đương đầu với chiến tuyến, những người mà đang trải qua, và, thời gian, đã rúng động từ những bước chân của họ. Đôi khi có vẻ như toàn bộ sự việc đang thất bại, nhưng tuy nhiên, giữa mọi sự đó, họ biết rằng Đức Chúa Trời hằng sống và cứ hướng về phía trước, cứ tiến lên.

³⁵ Và nhiều người đang cầu nguyện cho sự phục hưng, tôi tự hỏi nếu đôi khi họ, nếu những người mà đang cầu nguyện, nếu

như những lời cầu nguyện của chính họ không ngăn chặn nguồn phước hạnh. Khi họ hèn nhát và sợ tin cậy Đức Chúa Trời, sợ nhận lấy Ngài ở Lời Ngài, sợ phải tin rằng Ngài vẫn sống ngày hôm nay, khi Kinh Thánh của Ngài nói một cách rõ ràng, rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

³⁶ Đức Chúa Trời không kêu gọi, rất ít khi, những người thông minh, người học thức, người thông thái. Họ làm phần việc của họ, và họ là những người vĩ đại. Nhưng thường thường khi Đức Chúa Trời muốn công việc được thực hiện, Ngài kiếm người nào mà hầu như không biết bảng chữ cái ABC của mình. Tìm kiếm lời Kinh Thánh. Hãy nhìn qua lịch sử. Những người mà dành cho Đức Chúa Trời không phải là những người học thức cao, nhưng là những người, ồ, không có học thức gì, chỉ có một sự ham muốn trong lòng họ là được hầu việc Đức Chúa Trời. Ngài đã kêu gọi người cày ruộng, người chăn chiên, người đánh cá, thợ săn, những người mà sống giữa thiên nhiên. Trong sự yên tĩnh và thanh bình của thiên nhiên, ở đó Đức Chúa Trời có thể phán với họ. Và đó là người mà Ngài kêu gọi.

³⁷ Và nếu họ thấy rằng, khi Ngài kêu gọi một người có học thức cao, người đó cuối cùng cũng quay trở về với những quan niệm thuộc về trí tuệ của mình. Và sau một thời gian ngắn, khi nó bắt đầu làm việc với hiện tượng, người đó quá lẫn lộn với các dân của thế giới, để chấp nhận như vậy. Cho nên, rốt cuộc dẫn anh ta đến với một giáo phái, và tiếp tục đi ra và làm một nhà truyền đạo. Và điều đó ổn thôi, và tôi không có gì phản đối người mà sẽ làm thế.

³⁸ Nhưng khi Đức Chúa Trời chuẩn bị sẵn sàng để làm điều gì đó trong lĩnh vực siêu nhiên, thì Ngài thường lấy một người mà Ngài có thể đặt sự tin cậy của Ngài vào đó, và xúc dầu cho người đó và sai người ra đi, và người đó không sợ công việc. Đó là loại người mà chúng ta cần ngày hôm nay; không phải là những học giả chải chuốt, nhưng là những người biết Đức Chúa Trời trong Quyền năng sống lại của Ngài.

³⁹ Chẳng hạn, có một người trong Kinh Thánh, tên là Môi-se, ông đã trải qua mọi sự huấn luyện nghiêm khắc. Ông biết tất cả về hệ thống thần học. Ông biết mọi điều mà ông nên biết. Ông...

Nếu ông cần một sự giáo dục nào, thì ông đã có thể dạy dỗ cho các bậc thầy ở Y-sơ-ra-ên, hoặc, ở xứ Ai Cập. Ông đã không cần một điều. Và Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng ông đã học được tất cả sự khôn ngoan của người Ai Cập. Tại sao, ông có thể dạy những học giả của họ. Ông có thể dạy những nhà khoa học của họ, các sự việc. Ông là chìa khóa cho mọi vấn đề, khi nói đến tri thức. Nhưng, tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã mất bốn mươi năm để đánh bật tất cả những điều đó ra khỏi ông, ngoài kia trong những bãi cát. Và khi ông ý thức được việc Đức Chúa Trời loại bỏ mọi quan niệm tri thức ra khỏi ông, ở trong đồng vắng đó, là lúc kim loại đã được chuẩn bị sẵn sàng để được đúc.

⁴⁰ Đó là cách Đức Chúa Trời chọn người của Ngài và loại ra khỏi họ tất cả sự sợ hãi và mọi học thức của họ, và lúc đó Người Thầy Thợ Gốm vĩ đại sẽ đặt họ lên máy tiện và bắt đầu đúc họ trở lại. Những công nhân, xứng đáng! Đó là người của Đức Chúa Trời. Ai có thể huấn luyện con người tốt hơn Chính Đức Chúa Trời? Hãy xem cách Ngài huấn luyện họ.

⁴¹ Chúng ta sẽ lại nghĩ đến một người khác, tên là Đa-vít. Đức Chúa Trời đã huấn luyện Đa-vít khi ông còn là một cậu bé. Tiên tri Sa-mu-ên đã đến và đổ dầu lên đầu ông, và xức dầu cho ông, bởi vì Đức Chúa Trời dự định sẽ huấn luyện ông trở thành một chiến binh dũng mãnh. Và hãy nhìn sự huấn luyện của Ngài ở trên ông.

⁴² Cách đây một thời gian, tôi đã đọc, ở trên đây tại Nhà Máy Green, nơi tôi thường đi đến cầu nguyện, chỗ mà Đức Chúa Trời đã nói với Đa-vít, “Ta đã gọi người ra khỏi đồng cỏ, từ nơi người đang chăn đàn chiên của cha người ở ngoài đó, và Ta đã làm cho người nên một danh lớn như danh các bậc vĩ nhân trên đất.”

⁴³ Và tôi nghĩ đến sự huấn luyện nghiêm khắc mà Ngài đã làm với Đa-vít. Ngài không hề đào tạo ông quá nhiều như ở trường nào đó, nhưng Ngài đã đào tạo ông trong ngôi trường của riêng Ngài. Đa-vít là một tay thợ săn và là một người chăn chiên. Và trong Thi thiên ông đã viết về những đồng cỏ xanh tươi và mé nước bình tĩnh, bởi vì ở đó ông đơn độc, một mình. Ông đã không bị ô nhiễm bởi những thứ thuộc về thế gian.

44 Đức Chúa Trời phải mang ông ra khỏi những thứ thuộc về thế gian, để Ngài có thể làm cho ông yên tĩnh, để ông có thể lắng nghe Đức Chúa Trời, Tiếng êm dịu, nhỏ nhẹ ấy. Thế thì, một khi ở trong sự tương giao với Đức Chúa Trời, ông trở nên ít sợ hãi. Lưu ý rằng ông không hề sợ bất cứ ai nói gì; ông đã ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông biết Đức Chúa Trời trong Quyền năng sống lại của Ngài.

45 Và rồi, Đa-vít, chúng ta thấy ông. Một ngày kia, Đức Chúa Trời cho phép một con gấu đến và bắt đi một con chiên trong đàn của ông. Đa-vít chỉ đuổi theo con gấu đó. Không nghi ngờ gì ông đã cầu nguyện, bởi vì sau đó ít lâu ông đã thú nhận điều đó. Và ông đã cầu nguyện và cầu xin Đức Chúa Trời. Ông là người trông nom con chiên đó. Ông không thể để mất con chiên đó. Và ông phải cứu nó, bằng mọi giá. Và ông chộp lấy cái trình ném đá nhỏ của mình, và đuổi theo con gấu và giết nó. Ông phải cứu con chiên đó. Anh em có thấy Đức Chúa Trời đã huấn luyện ông để làm gì không?

46 Đức Chúa Trời muốn những người chăn của Ngài phải cứu lấy chiên, bất chấp điều người đó phải được kêu gọi và người đó phải trải qua. Hãy cứu chiên!

47 Rồi Ngài đã thấy rằng Đa-vít dũng cảm đánh thắng con gấu, vì thế Ngài đã tăng sức mạnh của con thú lên nhiều hơn một chút nữa, và Ngài đã đưa đến một con chiên...một con sư tử và lấy đi một trong những con chiên.

48 Và con sư tử là một con thú hung dữ. Ồ, ở châu Phi, khi tôi đang đi săn chúng...Một con sư tử có thể giết chết mười người trước khi bạn có thể nói, “Jack Robinson.” Ồ, một con thú lớn, đầy sức mạnh! Chỉ với một tiếng gầm rống to lớn và, thật sự, nhiều người bị mất mạng. Và người nào mà chết dưới sức mạnh của sư tử sẽ chẳng hề cảm thấy đau đớn chút nào. Thật là hoảng sợ như vậy, khi nghe tiếng gầm rống của nó. Những bàn chân khổng lồ của voi ma mút, chỉ trong vòng một giây, nó có thể dẫm nát cả tá người.

49 Và hãy suy nghĩ, về một cậu bé! Kinh Thánh nói rằng cậu ấy thì “hồng hào.” Điều đó có nghĩa là cậu chỉ là một...chỉ là một anh chàng nhỏ bé, với một cái trình ném đá nhỏ. Anh em biết

đó là cái gì không, một miếng da nhỏ với một sợi dây ở mỗi bên. Và một con sư tử đói ăn, với cái miệng nó còn mùi máu, chạy đến và vồ lấy một con chiên. Đa-vít ngược mắt lên với Đức Chúa Trời, và thưa rằng, “Con không thể mất con chiên đó. Lạy Chúa, xin giúp con.” Và ông đã đánh gục con sư tử, bằng cái trành ném đá. Và khi con sư tử vùng dậy đánh lại ông, cậu bé đó, và con sư tử thì nặng khoảng năm trăm pao, hoặc hơn thế nữa, còn cậu bé thì nặng có lẽ bảy mươi hay tám mươi. Cậu rút, con dao ra, khỏi thắt lưng của mình. Và khi con sư tử vùng dậy, con sư tử mà giết chết mười người chỉ trong vòng hai cái đập, cậu đã tóm lấy bờm của nó và giết chết nó.

⁵⁰ Thật can đảm! Đức Chúa Trời không muốn những người hèn nhát. Ngài không thể dùng anh em nếu anh em sợ phải nhận Lời Ngài và tin Ngài. Ngài muốn những người dũng cảm, sẽ không quan tâm đến bất cứ điều gì khác trừ những điều Chúa phán. Đó là loại người mà Ngài phải hành động với. Bất chấp những gì giáo hội nói, điều gì mục sư nói, điều gì giáo hội ủng hộ; người đó đứng về phía Đức Chúa Trời và sự công bình, và Lời Ngài. Đó là những người mà chúng ta...Đức Chúa Trời sẽ ban những ngày này cho sự phục hưng của Ngài mà con dân của Ngài đang cầu xin.

⁵¹ Sau đó nhiều năm, khi ông đi đến gặp các anh mình ở ngoài chiến trận, có một gã khổng lồ ở đó, những ngón tay dài hơn ba mươi lăm phân. Và gã khoác lác, và nói rằng, “Bây giờ hãy cử một người nào đó ra chiến đấu với ta. Nếu các người thắng ta, ta sẽ đầu hàng, và ngược lại, chúng ta sẽ làm đầy tớ.” Ai sẽ đầu hàng, dĩ nhiên, sẽ là người thua cuộc.

⁵² Đó là cách mà ma quỷ thích làm. Khi nó nghĩ rằng nó có lợi thế hơn bạn, nó sẽ bảo với bạn, “Người không thể đối phó với việc đó. Người không thể giảng sự chữa lành Thiên liêng ở giáo hội Giám Lý, giáo hội Báp-tít.”Ồ, quý vị những thầy giảng Giám Lý cứ nắm giữ Chúa một lần, và thấy các bạn có thể hay không. Ừ-m. Các bạn sẽ không bao giờ làm được điều đó với hệ thống thần học mà họ dạy. Các bạn phải nắm giữ Chúa và biết Ngài hiện hữu.

⁵³ Người ta nói, “Những người Ngũ Tuần.” Cách đây vài năm, có một nhóm người đứng ở góc phố, thậm chí họ không thể vào được một—một tòa nhà. Nhưng anh em có đọc tạp chí *Life*, ngày hôm kia không, người ta đã nói gì về họ? Đó là một trong những hiện tượng lớn nhất từng được biết đến trong thời đại này, là sự dấy lên của hội thánh Ngũ Tuần. Chắc chắn. “Và họ đã đem số người trở lại đạo trong một năm nhiều hơn tất cả các giáo hội còn lại, đã làm.” Đó là điều mà tạp chí *Life* đã nói. Tại sao? Họ có thể đã pha trộn vào một số điều, nhưng, thưa anh em, họ rất dũng cảm; đứng ngoài đó, ngược lại, và gọi đen là “đen” và trắng là “trắng.” Cuối cùng khi phong trào phục hưng vỡ ra, nó sẽ vỡ ra ở giữa họ. Anh em hãy xem và thấy có phải như vậy không. Chúng sẽ được giải quyết, một trong những ngày này.

⁵⁴ Còn, Đa-vít. Khi Sau-lơ mặc áo giáp của mình cho ông, và nói, “Đa-vít, nếu người sẽ chiến đấu với gã khổng lồ này,” nói, “Ồ, người chẳng là gì cả, chỉ là một đứa trẻ, còn hẳn đã là chiến binh từ thời trẻ, làm sao người thắng nổi hẳn?”

⁵⁵ Chúng ta hãy lắng nghe chàng trai trẻ Đa-vít này. Anh em thấy, người đã không nói như thế này, “Hỡi Sau-lơ, thưa quý ngài, thưa ngài. Cha tôi đã gửi tôi đến trường tiểu học, trung học phổ thông, rồi trường đại học. Tôi đã có bằng Tiến sĩ Triết. Tôi—tôi—tôi được trang bị để làm việc này. Tôi là một người thông minh.” Người đã không bao giờ nói như thế.

⁵⁶ Người nói, “Thưa chúa tôi,” người nói, “khi tôi đang đi chăn chiên cho cha tôi ở ngoài đồng, một con gấu đã đến và tha đi một con, và tôi đã giết nó. Rồi một con sư tử đến và bắt đi một con, tôi đã đánh gục nó. Và khi nó vùng dậy, tôi đã giết nó.” Và người nói, “Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi khỏi móng vuốt của con gấu và con sư tử, cũng có thể giải cứu tôi khỏi bàn tay của người Phi-líp-tin không chịu cắt bì kia.” Một người đã được Đức Chúa Trời tôi luyện!

⁵⁷ Sau-lơ đứng ở đó có đủ cả sự huấn luyện mà bất cứ người đàn ông nào có thể có, để biết cách chiến đấu. Đa-vít không biết gì về gươm. Người chẳng biết gì về cái khiên.Ồ, Sau-lơ đã đến và mặc bộ áo giáp to lớn của mình cho người, và cậu bé Đa-vít hầu như không thể bước đi nổi. Họ thấy rằng bộ vét-tông giáo

hội đó không thích hợp với người của Đức Chúa Trời; chỉ làm cho ông bị nghiền nát. Và tất cả những tín điều và các thứ của chúng ta sẽ không bao giờ xứng hợp với công cụ của Đức Chúa Trời nơi xa kia.

58 Ồ, thật chúng ta có thể tiếp tục, và nói nhiều, về nhiều điều khác nhau. Nhưng, hãy đến thẳng với đề tài của chúng ta, nhanh nào.

59 Ê-li ngày càng già, và ông biết rằng chẳng còn bao lâu nữa ông sẽ phải rời khỏi thế gian. Và Đức Chúa Trời đã tìm một người mà là người chân thật, đó là một người tốt. Tên người là Ê-li-sê. Bây giờ, nếu anh em chú ý, một trong hai người tên là Ê-li còn người kia là Ê-li-sê.

60 Bây giờ, người chẳng đi xuống trong các lớp, và vân vân, và đi tìm trong các trường thần học, và đi lên trong các trường trung học lớn của thời đó. Ông đã làm gì? Ông đi vào cánh đồng và tìm thấy một người đang cày với mười hai đôi bò. Điều gì? Ê-li-sê, người đang cày ruộng, biết cách đánh giá cao một đường cày thẳng. Và ông biết nếu ông quay lại nhìn lui, ông sẽ làm hỏng con đường. Và Đức Chúa Trời biết rằng một người mà biết cách cày một luống cày thẳng thớm, thì phải biết là không được đặt tay mình lên cái cày mà còn quay lại nhìn lui. Ngài không hề chờ đợi cho đến khi ông có được học vấn của mình, cứ lúc lắc đọc con đường. Ông chỉ giết một con bò và làm một vật tế lễ, và đã bắt lấy áo choàng của Ê-li, ngay khi nó được ném ngang người ông. Ông đã sẵn sàng, vui lòng. Đức Chúa Trời biết Ngài có thể làm cho ông có năng lực.

61 Bây giờ, Đức Chúa Trời phải cho ông sự huấn luyện nào đó. Ngài đã dạy ông cách theo dõi luống cày, với mười hai ách bò, và một người cày với chúng. Ngài đã dạy ông một số sự kiên nhẫn, và làm thế nào để kiên nhẫn, và huấn luyện cho những con bò đó đi thẳng hàng.

62 Ngài phải huấn luyện cho một số người, về sau này; giữ họ cứ đứng trên Kinh Thánh, trên Lời, theo đường lối của Đức Chúa Trời, ở lại đứng trong hàng lối.

63 Và, rồi, thậm chí Đức Chúa Trời đã dạy cho ông một chút. Người nói, “Bây giờ người hãy chờ ở đây, vì ta sẽ đi đến—đến Ghinh-ganh. Chúa đã gọi ta.”

64 Và nhà tiên tri, sau khi cảm nhận được Quyền năng ở trên mình, qua chiếc áo choàng của Ê-li, ông nói, “Như Chúa hằng sống chứng giám, và chừng nào thầy còn sống, tôi sẽ không lìa khỏi thầy.”

65 Vậy họ đi tiếp đến Ghinh-ganh, là nơi—nơi Cơ-đốc nhân đến xưng tội và chịu phép báp-têm. Và rồi người lại nói, “Bây giờ cứ ở lại đây. Điều này là khá tốt rồi. Người đã xưng tội và chịu phép báp-têm. Điều này là đủ rồi. Ta sẽ đi lên đến *Bê-tên*,” có nghĩa là, “nhà của Đức Chúa Trời.”

66 Bây giờ, điều đó ắt hẳn ổn đối với nhiều giáo sư. “Ồ, tôi đã gia nhập giáo hội và có được sự thông công. Tại sao không cứ ở lại đây?”

67 Nhưng, hãy lắng nghe, Ê-li-sê đã không nghĩ cách đó. Ông đã cảm nhận được quyền năng của Đức Chúa Trời rồi. Ông biết có nhiều hơn nữa dành cho ông. Vì vậy ông nói, “Nguyện Đức Chúa Trời hằng sống chứng giám, hễ khi nào thầy còn sống, tôi sẽ không lìa khỏi thầy.”Ồ, tôi thích điều đó làm sao!

68 Và ông đi lên, Bê-tên, đến nhà của Đức Chúa Trời, và ở đó ông tìm thấy một nhóm các học giả. Họ đều là những thầy giảng được đào tạo tốt, và họ đã đến gần ông và nói với ông, nói, “Thưa ông, ông biết gì không? Ông hiện ở trong tình huống tồi tệ. Ông có biết là Ê-li sẽ được cất lên khỏi ông không? Ông ấy đã quá già. Ông ấy không thể sống lâu hơn. Ê-li sẽ được cất lên, còn ông thì sẽ đứng đó như một kẻ cuồng tín.”

69 Để tôi kể cho anh em nghe đôi điều lúc này. Một người mà đã từng ném biết Đức Chúa Trời, sẽ không bằng lòng, hoặc, không thể hết khát ở một bể nước nhân tạo. Người ấy không thể làm việc đó. Ở đó, tất cả hệ thống thần học của họ mà họ học được ở các trường tiên tri, sẽ không chặn được cơn khát của người thuộc về Đức Chúa Trời, người mà đã có sự ném biết Đức Chúa Trời.

70 Và họ sẽ không ngừng thuyết phục người đó rằng, “Ồ, anh nên ở lại đây. Và, ồ, trong vòng sáu tuần chúng tôi sẽ cho anh một

bằng Tiến sĩ Triết học. Và, anh biết đấy, sẽ không lâu lắm, cho đến khi anh mất khoảng bốn năm huấn luyện ở đây, rồi chúng tôi sẽ cho anh quyền được giảng. Anh biết đấy, nếu anh được chứng minh là ổn, chúng tôi sẽ gửi anh đến giáo phái của chúng tôi.” Điều đó sẽ không thỏa mãn người của Đức Chúa Trời. “Chúng tôi sẽ huấn luyện anh trở thành mục sư, nếu anh chỉ ở lại đây với chúng tôi khoảng bốn hay năm năm.”

71 Người không có thời gian cho loại công việc đó. Người đang trên đường đi đến Nguồn đó. Ông đã vượt qua đó. Ông đã ném trái được Thiên đàng trong linh hồn mình.

72 Và người đó nói, “Ông có biết thầy của ông sẽ được cất đi không?”

73 Và lắng nghe ông đã nói gì. “Vâng, tôi biết điều đó. Nhưng xin các ông hãy yên lặng.” Nói cách khác, “Đừng phí hơi. Đừng cố nói với tôi về điều ấy nữa. Đừng cố bảo với tôi những gì tôi đang làm. Tôi biết tôi đang đi đâu và sau đó sẽ làm gì.” [Anh Branham vỗ tay ba lần—Bt.]

74 Đức Chúa Trời, ban cho chúng ta những người đàn ông như thế, những người được Đức Chúa Trời huấn luyện mà không biết lắc lư sang bên *này* hoặc lúc lắc sang bên *kia*.

75 “Tôi biết tôi đang đi đâu. Và đừng nói với tôi về điều đó. Cứ làm thỉnh đi. Đừng cố làm tôi nản chí, bởi vì nó sẽ chẳng có ích gì đâu.”

76 Ô, nếu những người mà đã được cầu nguyện cho cũng có được sự can đảm như vậy!

77 “Ô, thời kỳ của phép lạ đã qua. Điều đó không có thật. Bạn nhìn xem, bạn sẽ bị đau trở lại.”

78 “Hãy nín lặng. Đừng nói gì với tôi về chuyện đó. Tôi sẽ tiếp tục bước tới. Sự phục hưng sẽ đến. Đức Chúa Trời đã hứa điều đó.” Ô, hỡi những con trai của Đức Chúa Trời, hãy tiến xa hơn vào bầu khí quyền đó nơi xa kia, không sợ hãi. Không sợ! Nằm chắc lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài.

79 “Tôi biết người—người sẽ được cất lên. Nhưng đó không phải là điều mà tôi... Các ông chẳng có gì ở đây để hấp dẫn tôi. Tất cả các bằng cấp của các ông và bằng Tiến sĩ Triết, và Cử nhân Văn

chương, và tất cả các thứ này, đều không thỏa mãn được tôi. Hãy nín lặng đi.”

“Ồ, ông sẽ bị kiệt sức ở đó.”

⁸⁰ “Ồ, nếu tôi kiệt sức, hãy để tôi kiệt sức. Tôi đang trên con đường của mình.” Tiếp tục, ông đang đi tiếp.

“Người không thể vượt qua điều đó được.”

⁸¹ “Tôi biết tôi không thể vượt qua, nhưng Đức Chúa Trời sẽ mang tôi qua,” ông nói.

“Ồ, Ê-li-sê sẽ đi đến Giô-đanh.”

“Tôi sẽ đi với người.”

Đức Chúa Trời đòi hỏi sông Giô-đanh trong mỗi đời sống.

⁸² Vì thế, Ê-li-sê đến gần. Nói, “Này, Ê-li-sê...” Ê-li nói với Ê-li-sê, “Người chỉ là một người trẻ tuổi,” có thể điều gì đó giống như thế này, “và người thật sự chẳng có học vấn gì cả.” Vị tiên tri già đã cố gắng thử thách ông. Người nói, “Người chỉ là một người trẻ tuổi. Người không có nhiều học vấn. Tại sao, người không...Ấy là, thật ra, người chưa có sự giáo dục ngữ pháp ở trường. Việc duy nhất mà người biết là cách cày ruộng. Vậy tốt hơn là người nên ở lại đây, và người có thể lấy bằng Cử nhân Văn chương. Hiểu không? Người nên ở lại đây và nhận tấm bằng của mình.”

⁸³ Nhưng Ê-li-sê không, con người đó đã từng chạm vào Đức Chúa Trời, cảm nhận Quyền năng của sự xúc dầu đó ở trên mình. Ông nói, “Nguyện Đức Chúa Trời chứng giám, và hễ chừng nào thầy còn sống, tôi sẽ không lìa khỏi thầy.” Ông đã có mục đích. Ông đã nhìn thấy khả tượng. Ông biết điều gì sẽ xảy ra.

⁸⁴ Và cả hai người đã đi xuống Giô-đanh. *Giô-đanh* có nghĩa là “sự chết.” Họ đứng ở đó, một người già và một người trẻ. Điều đó thật sự tượng trưng cho Đấng Christ và Hội thánh của Ngài. Và họ đứng đó, bên sông Giô-đanh. Nó ở đó, chảy xuống từ những ngọn đồi xứ Giu-đa, những tiếng róc rách lớn âm ỉ như thế. Và Ê-li-sê, với mái tóc bạc dài xuống tận lưng, và đôi mắt già nua đã mờ nhìn sang mé bên kia sông Giô-đanh...Còn người trai trẻ thì quan sát mỗi cử động mà ông đã tạo nên. Một người, người trẻ, đang chờ đợi một khả tượng, để thực hiện ý chỉ của Đức Chúa

Trời. Người kia sắp về Nhà. Cả hai đều ở tại sông Giô-đanh. Ê-li-sê, đối với ông... Ông đang đi về Nhà.

⁸⁵ Ê-li-sê đã có một cuộc đời cay đắng. Nữ thầy giảng ở dưới đó đã làm cho đường đi của ông trở nên khó khăn, Giê-sa-bên và A-háp. Và những hòn đá và tất cả những điều ông đã trải qua! Ê-li đã trở nên mệt mỏi. Và ông biết rằng ông đã đánh trận tốt lành và đã xong sự chạy. Chỉ còn băng qua sông Giô-đanh là ông được nghỉ ngơi.

Nhưng Ê-li-sê đang trông đợi Thánh Linh đó ở trên ông.

⁸⁶ Vì vậy, nếu anh em để ý, mọi người tin, khi anh em đến một chỗ mà anh em phải bán tháo, anh em sẽ cảm thấy những làn sóng lạnh lẽo của sông Giô-đanh vỗ vào chân mình. Anh em sẽ vượt qua, hay không? *Giô-đanh* là “sự phân rẽ,” sự phân rẽ.

⁸⁷ Và đứng phía sau trên đồi là những thầy giảng này, tuy nhiên, nói to với Ê-li-sê, “Anh không nên vượt qua. Anh sẽ đi qua bằng thuyền.” Anh em nghe họ nói không, tuy nhiên, đó là những lời bình luận, ngày hôm nay.

⁸⁸ Ồ, Ê-li-sê nói, “Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời, và đó là tiên tri của Ngài, tôi phải thay thế chỗ của người, và tôi cần thần linh của người để làm việc đó, tôi không cần trường của họ. Nếu trường của họ muốn làm điều đó, họ đã thế chỗ của ông ấy. Nhưng Đức Chúa Trời đã kêu gọi tôi làm điều đó, và tôi cần thần của ông ấy.”

⁸⁹ Nếu các nhà trường của các giáo hội sẽ thay thế, và Quyền năng mà Đức Chúa Jê-sus ban cho, thì họ đã nhận lấy nó, cách đây nhiều năm rồi; Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, Trưởng Lão. Nhưng nó sẽ không bao giờ làm điều đó.

⁹⁰ Hãy nhận lấy Thánh Linh của Đức Chúa Jê-sus Christ! Và anh em sẽ băng qua sông Giô-đanh, của mọi giáo phái phía sau nó, cùng mọi thứ khác, và đứng một mình với Đức Chúa Trời.

⁹¹ Vì vậy, ông đã đứng với người ở Giô-đanh. Ê-li-sê nhìn lên ở đó, biết rằng, nơi nào đó bên kia sông, Đức Chúa Trời sẽ gặp ông. Và ông đã cởi áo dài của mình ra, và ông nhìn quanh đến người trẻ. Và ông đập sông Giô-đanh. Và khi ông làm thế, sông Giô-đanh mở ra. Và họ đã đi bộ qua, trên đất khô.

92 Thấy đó, sông Giô-đanh không phải là quá tồi tệ, chút nào, nếu có Điều gì đó xảy đến với anh em để mở ra lối đi.

93 Ô, khi họ đụng đến bên kia bờ sông! Thấy có một con ngựa và một cỗ xe ngựa bị mắc vào trong bụi cây. Nhà Vua của muôn vua đã gọi đoàn xe hộ tống Ê-li về Nhà. Điều đó đã chấm dứt, đối với Ê-li. Ông đã trải qua đủ mọi sự, khoảng tám mươi mấy năm, làm âm ỉ với mọi người dưới đó, và có...trải qua những sự đói khổ và đấu tranh, và mọi sự khác. Ông đã sẵn sàng để về Nhà. Và ông đã nhìn quanh tìm Ê-li-sê.

94 Và Ê-li-sê muốn nhìn thấy một khả tượng. Ô, ông đã có mọi trường lớp, phía sau đó ông có thể ngừng lại. Họ không tìm thấy nơi nào cả. Đức Chúa Trời sẽ huấn luyện ông bằng cách riêng của Ngài. Vì thế khi ông nhìn khắp chốn đó, nhìn, tất cả—tất cả các bụi cây bị mắc vào quanh ở đó, các xe bằng Lửa và ngựa Lửa này, nó đã làm một điều gì đó với Ê-li-sê. Ông đã nhìn thấy khả tượng. Vâng, thưa anh em!

95 Và khi Đức Chúa Trời cất Ê-li lên, thì ông đã trở lại với Thần gấp bội phần. Ông đã sẵn sàng cho sự phục hưng lúc đó.

96 Lưu ý con người ấy lúc đó, chỉ là một tay thợ cày trước đó. Đức Chúa Trời đã làm cho tên tuổi ông trở nên bất tử. Tất cả các tiên tri đứng chung quanh, nhìn xem ông, phải cúi đầu dưới chân ông bởi vì ông có Quyền năng của Đức Chúa Trời ở trên ông. [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.]

97 Sẽ đến một thì giờ khi mà Đức Chúa Trời sẽ làm cho cả thế giới phải cúi đầu dưới chân của những người nam và những người nữ đã gieo mình xuống và vượt qua sông Giô-đanh, và phân rẽ...chính họ, ra khỏi những điều thuộc về thế gian. Thưa anh chị em, tối nay, bất luận anh chị em làm gì, bất luận anh chị em suy nghĩ gì, hãy vượt qua sông Giô-đanh với Chúa. Hãy tiếp tục vượt qua và phân rẽ ra, để lại thế gian này ở đằng sau. Hãy để Đức Chúa Trời huấn luyện anh em thành những người hầu việc của riêng Ngài. Chúng ta đang sống trong thời kỳ trước buổi nhóm phục hưng này, nhưng Chúa đang tìm kiếm, cố gắng tìm thấy những tấm lòng.

⁹⁸ Hãy nhìn xem. Ngài đã tìm được một người tên là Phao-lô, ồ, một người tự xưng là dòng dõi Pha-ri-si. Nhưng Ngài đã phải làm việc trên ông, giống như, trước khi ông trở thành một môn đồ. Hãy xem những gì Ngài đã làm, trong suốt những thời kỳ qua, cho con người. Ngài đã lấy họ và cất khỏi họ ra khỏi thuyết thần học của họ. Và Phao-lô, ngay khi ông nhìn thấy khả tượng, ông đã không đi lên Giê-ru-sa-lem, đến với Ga-ma-li-ên, vị giáo sư vĩ đại, vĩ đại nhất trong Y-sơ-ra-ên, mà đã dạy ông. Ông đã không bao giờ quay trở lại với ông ấy, để hỏi ý kiến ông ấy nữa. Tại sao, ông đã không bao giờ thậm chí đi đến Giê-ru-sa-lem, trong mười bốn năm về sau. Nhưng ông đã đi xuống Ai Cập, trong một buổi nhóm cầu nguyện. Và ở đó Đức Chúa Trời đã cho ông viết nhiều Sách trong Tân Ước. Thấy không? Đức Chúa Trời đang tìm kiếm con người. Ngài muốn người nào đó mà Ngài cần để viết Tân Ước, vì thế Ngài đã chọn Phao-lô. Và Ngài đã lấy ra hết mọi thuyết thần học của ông ra khỏi ông. Và Phao-lô nói rằng ông phải quên tất cả những gì ông đã từng biết, để học biết Đấng Christ.

⁹⁹ Ngày nay Đức Chúa Trời đang cố gắng đem thế gian này ra khỏi chúng ta, và khiến chúng ta tự mình trở nên trống không, và trở thành những người nam và người nữ không sợ hãi yêu mến Đức Chúa Trời, và sẽ ở lại với Đức Chúa Trời, và sẽ vượt qua ranh giới phân cách, sông Giô-đanh, để Ngài có thể sử dụng chúng ta vì sự vinh hiển của Ngài.

¹⁰⁰ Đây là giờ mà tôi muốn anh em phải suy nghĩ nghiêm túc. Và nếu anh em chưa bao giờ vượt qua chỗ này, nếu anh em chưa bao giờ vượt qua ranh giới này, nơi anh em vẫn còn nói, “À, mẹ tôi thuộc về một giáo hội nào đó.” Điều đó được thôi. Điều đó không chiếm chỗ của anh em. Hiểu không?

¹⁰¹ Ngày nay, Đức Chúa Trời đang kêu gọi những người nam và những người nữ, tới chốn trận tiền. Ngài không kêu họ đến Ghinh-ganh, cũng không kêu họ đến Giê-ri-cô, hay Bê-tên. Ngài đang... Họ sẽ bị hư mất. Nhưng Ngài đang kêu gọi họ vượt qua sông Giô-đanh, để Ngài có thể đem anh em vào trong sự dạy dỗ của Quyền năng Chính Ngài, và biến đổi anh em và hun đúc anh em.

¹⁰² Hãy nhìn xem điều Ngài đang làm ngay ở đây giờ này, ban xuống Thánh Linh của Con Ngài. Ngài đang thực hiện những dấu hiệu và những điều kỳ diệu và những phép lạ, mà thế giới chưa từng nhìn thấy trong hai ngàn năm qua. Thế giới khoa học đã chụp được hình ảnh của Nó, Trụ Lửa, Thiên sứ của Chúa. Treo ở Washington, DC, tối nay, trong phòng nghệ thuật tôn giáo, Linh vật siêu nhiên duy nhất đã từng được minh chứng một cách khoa học đã được chụp lại. Ngài đưa ra những dấu hiệu và sự kỳ diệu giống như của Ngài.

¹⁰³ Đó là gì? Đó là vượt qua sông Giô-đanh. Ở một mình với Đức Chúa Trời. Đặt mình trong lò luyện lọc của Chính Ngài. Hãy nằm trên bàn xoay của Người Thợ Gốm quan trọng và để Ngài hun đúc anh em. Tối nay, trong khi chúng ta cầu nguyện, trong khi chúng ta đang đến nơi đó, hãy đặt để chính mình lên bàn xoay gốm của Ngài, và nói, “Lạy Chúa, con đây. Xin hun đúc con và làm con theo cách của Riêng Ngài.” Và Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó.

¹⁰⁴ Trong khi chúng ta cúi đầu chỉ một lát để cầu nguyện. Ngay trước khi cầu nguyện, tôi muốn hỏi câu này với những người ở bên trong và bên ngoài. Bao nhiêu người ở đây thật sự muốn đi cùng Chúa Jêsus xuống sông Giô-đanh, tối nay, và ở đó vượt qua sông để đến nơi mà anh em có thể nhìn thấy Khải tượng và nhìn thấy điều mà Đức Chúa Trời thật sự muốn nói? Anh em hãy giơ tay lên chứ? Xin Chúa ban phước cho anh em. Hãy nhìn xem! Tôi đoán có hai trăm bàn tay trong tòa nhà này, giơ lên. Hãy đi xuống sông Giô-đanh, đừng đi xuống thần học viện. Ê-li-sê đã đi ngang qua đó.

Họ nói, “Hãy nán lại đây.”

¹⁰⁵ Ông nói, “Tôi không muốn ở lại. Điều đó là do con người tạo nên.” Chà, nó sẽ không bao giờ dập tắt được sự khao khát của người đang khát khao Đức Chúa Trời. Không có kinh nghiệm thần học viện, không—không có bằng cấp nghệ thuật nào, hoặc vân vân, sẽ không bao giờ, không bao giờ dập tắt được sự khao khát đó, cho đến khi anh em uống được nước từ Nguồn Sự Sống đó.

Anh chị em mà đã giơ tay lên, hãy cầu nguyện với tôi giờ này.

¹⁰⁶ Lạy Chúa kính yêu, trong vài phút nhóm lại ngắn ngủi này, những người nam và người nữ đang đứng quanh các bức tường, các thanh niên nam nữ; và ở bên ngoài, đang dựa vào các cửa sổ; nóng nực. Nhưng tuy nhiên có điều gì đó trong họ, mà Ngài đã lôi cuốn sự chú ý của họ, nếu không họ đã bỏ đi. Họ sẽ không đứng đó như thế.

¹⁰⁷ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, bởi vì họ biết rằng họ chỉ là những con người. Và chúng con đã đọc trên báo rằng một trong những vị cựu thị trưởng danh giá đã lắng nghe Phó Tổng thống nói, đã bị đem đi. Một người khác nữa tại một môn chơi bóng, đêm hôm kia, một người nổi tiếng, đã ra đi một cách nhanh chóng. Và linh hồn của họ đêm nay đang ở nơi nào đó. Chúa ôi, một ngày nào đó chúng con cũng sẽ vậy. Có thể không cùng cách thức đó, nhưng chúng con phải chết.

¹⁰⁸ Và xin để con người quay về với chính họ và nhận biết rằng việc thuộc về hội thánh nào đó không phải là điều mà Ngài đòi hỏi. Ngài muốn con người phải được đầy đầy Thánh Linh, được sanh lại, được tủa sửa, được đốt cháy trong Đức Thánh Linh, được đóng dấu, những người mà đã vượt qua giới hạn, những người được Đức Chúa Trời kêu gọi. Và chúng con tin rằng Ngài sẽ ban cho chúng con sự phục hưng mà Billy Graham và nhiều người khác đang cầu nguyện cho. Khi Ngài đem những người đó ra với chính họ, ra khỏi trường thần học của họ, đem họ ra khỏi những cách tự xưng của họ, những con người không sợ hãi, những người có—có đặc tính của Ngài, tin cậy Ngài và làm theo Lời Ngài.

¹⁰⁹ Lạy Chúa, xin cho nhiều người trong số họ đang đứng trình diện tại đây giờ này, mà sẽ dâng tất cả những gì họ có cho Chúa Jêsus, bỏ hết tất cả ở thế gian này, tiến đến Ghinh-ganh xưa, nơi để xưng tội và bắt đầu đời sống Cơ-đốc nhân. Đi tiếp qua những gì đã xảy ra trước đây của trường tiên tri mà để lại thuyết thần học của họ lại đó. Đi đến sông Giô-đanh, để nhìn thấy khả tượng mở ra cho họ khi họ vượt qua, thấy rằng Đức Chúa Trời hằng sống vẫn sống.

110 Sau đó chúng con thấy vị tiên tri này nhìn khắp chung quanh mình, và có những Thiên sứ bằng Lửa và xe ngựa như thế, dưới Đô-than, ngày nọ.

111 Ngài vẫn có mặt ở đây tối nay, Chúa ôi. Xin kêu gọi những người đàn ông của Ngài, kêu gọi những người phụ nữ của Ngài, những thanh niên của Ngài, những cô gái của Ngài, Chúa ôi. Xin phán sự bình an cho lòng họ và để cho họ vượt qua, vượt ra ngoài những điều thuộc về thế gian này. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus và vì cố Ngài. A-men.

112 Tôi muốn hát bài đó chỉ một lát, thật êm dịu trong sự thờ phượng.

Con nguyện theo ý Ngài, Chúa ôi!
 Con nguyện theo ý Ngài!
 Xin cai quản luôn
 Cả thân hồn con!
 Xin hun đúc con và làm con
 Theo ý Ngài,
 Trong lúc con đang chờ đợi,
 Vâng phục và yên lặng.

Bây giờ tất cả cùng nhau, trong một cách của sự thờ phượng.

Con nguyện theo ý Ngài,

Bây giờ hãy dâng chính anh chị em, cho Đức Chúa Trời, bằng bài hát đó.

Con nguyện theo ý Ngài!
 Xin cai quản luôn
 Cả thân hồn con!
 Xin hun đúc con và làm con
 Theo ý Ngài,
 Trong lúc con đang chờ đợi,
 Vâng phục và yên lặng.

113 Thật yên lặng bây giờ, trong sự thờ phượng giờ này. Đừng nhìn quanh. Chỉ nhìn lên Chúa thôi.

Con nguyện theo ý Ngài, (Thật sự muốn điều đó.)

Con nguyện theo Ý Ngài!

Ngài là Thợ Gốm thiêng;

Đất sét là con.

Xin hun đúc con và làm con

Theo ý Ngài,

Trong lúc con đang chờ đợi,

Vâng phục và yên lặng.

¹¹⁴ Tôi tin rằng điều đó sẽ thật tốt. Anh chị em có thích thờ phượng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Sứ điệp đã kết thúc bây giờ. Chúng ta hãy cứ thờ phượng, với đầu cúi xuống, trong một phút, hát lại bài hát đó. Hát như từ tấm lòng của anh chị em muốn như vậy.

Con nguyện...

Con nguyện theo Ý Ngài!

Ngài là Thợ Gốm thiêng;

Đất sét là con,

Xin hun đúc con và làm con

Theo ý Ngài,

Trong lúc con đang chờ đợi,

Vâng phục và yên lặng.

¹¹⁵ Lạy Chúa, xin nhậm lời này. Xin cho mọi người, từ những em nhỏ này đến người nam và người nữ lớn tuổi nhất ở trong sự Hiện diện Thiêng liêng, cầu xin Đức Thánh Linh ngay bây giờ hành động trên đức tin của họ và cất khỏi họ mọi sự nghi ngờ, tất cả những thất bại nhỏ, và xin cho họ được nung đúc theo ý muốn Ngài. Trong khi họ còn đang ở trên bàn xoay gốm vĩ đại của Ngài, chúng con xin dâng linh hồn chúng con, để được nung đúc lại. Xin nhậm lời, Ôi Chúa, trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

¹¹⁶ Tôi thật ưa thích bài hát này. Anh chị em có thích không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chỉ yên lặng cảm nhận Đức Thánh Linh. Ô, sau một Sứ điệp gay gắt, và rồi đến sự êm dịu của Đức Thánh Linh! Điều đó đến bởi Lời. Tôi sẽ hát một câu của bài đó, hay thử hát.

Nó đang nhỏ máu, vâng, Nó đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này, Nó đang nhỏ máu,
 Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu.
 Người đầu tiên chết cho kế hoạch Đức Thánh
 Linh này,
 Là Giăng Báp-tít, nhưng ông đã chết như một
 con người;
 Rồi đến Chúa Jê-sus, họ đã đóng đinh Ngài,
 Ngài đã giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con
 người khỏi tội.
 Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Giăng là người
 thánh,
 Họ đã từ bỏ sự sống mình để Phúc Âm này được
 chiếu sáng;
 Họ hòa lẫn huyết mình, giống như những tiên
 tri xưa,
 Để Lời thật của Lời Đức Chúa Trời sẽ được nói
 chân thật.
 Rồi họ ném đá Ê-tiên, ông đã rao giảng chống
 lại tội lỗi,
 Ông làm cho họ giận dữ, họ đã ném đá vào đầu
 ông;
 Nhưng ông đã chết trong Thánh Linh, ông đã
 lìa khỏi xác,
 Và đi gia nhập cùng những người khác, đạo
 quân ban cho sự sống.
 Những linh hồn dưới bàn thờ, đang kêu khóc,
 “Cho đến chừng nào?”
 Vì Chúa trừng phạt tất cả những người làm sai
 trái;
 Nhưng sẽ có thêm những người sẽ phò dòng
 huyết của đời sống họ
 Cho Phúc Âm Thánh Linh này và dòng huyết
 đỏ thắm của Nó.

Tất cả cùng hát nào.

Nó đang nhỏ máu, vâng, Nó đang nhỏ máu,
 Phúc Âm Thánh Linh này, Nó đang nhỏ máu,
 Huyết của những môn đồ đã chết vì Lễ thật,
 Phúc Âm Thánh Linh này vẫn đang nhỏ máu.

¹¹⁷ Họ là ai? Những người đã được Chúa huấn luyện và kêu gọi. [Băng trống—Bt.] Làm thế nào Đức Chúa Trời có thể dùng một người hèn nhát để đặt Lời Ngài vào? Người ấy sợ hãi. Đó là lý do họ không biết gì về Nó. Những người mà không sợ hãi, mà Đức Chúa Trời đã làm phép cắt bì bởi Thánh Linh, Đức Chúa Trời sống trong họ. Người ấy sẽ sớm niêm phong bằng huyết mình như không, làm chứng bằng huyết mình; không quan tâm. Chính vì Đấng Christ mà người ấy sống. “Đối với tôi sống là Đấng Christ, và chết là điều ích lợi vậy.” Đó là cách mà họ cảm nhận về điều đó. A-men.

¹¹⁸ Bây giờ là thì giờ dành cho hàng người xin cầu nguyện. Và đây là hàng người xin cầu nguyện sớm, chỉ khoảng tám giờ hai mươi. Nhưng chúng tôi đang muốn cầu nguyện cho nhiều người. Tôi muốn anh em giờ này, đây...Tất cả sự rao giảng mà chúng ta có thể làm sẽ không—không so sánh được với một Lời nói ra từ Chính Đức Chúa Trời.

¹¹⁹ Bây giờ để bắt đầu hàng cầu nguyện, mà chúng tôi đã hứa cầu nguyện cho tất cả. Điều đó chúng tôi sẽ làm, ý Chúa. Mỗi tối, chúng tôi, đều phát ra những thẻ cầu nguyện. Và nói, trong điều này, rằng...Mỗi đêm chúng tôi sẽ gọi một nhóm người ra khỏi hàng, vì sự phân biệt. Nhưng những người, lúc đó, một số người sẽ rời đi vào tối hôm đó. Chúng tôi đã có một buổi nhóm trọng đại, và Thánh Linh sẽ giáng xuống, và dân sự sẽ ra đi. Và đêm hôm sau chúng tôi sẽ phát ra nhiều hơn.

¹²⁰ Và nếu tôi không lầm, thì có phải tôi đang nhìn thấy Fannie Wilson đang đứng ở phía sau kia không? [Chị Wilson nói, “Đúng thế.”—Bt.] Tôi nhớ đã gặp người đàn bà ấy, khoảng mười bảy...Ồ, nhiều hơn thế, khoảng hai mươi...[“1932.”] Năm 1932, đang chết dần, vì bệnh lao phổi, và bác sĩ của thành phố này đã từ chối chị. Và chị đã bị xuất huyết tới mức mà những tấm chăn và mọi thứ đều ướt đẫm máu. Chồng và con gái của chị đã đến gặp tôi, một buổi sáng. Tôi đã đi ra đó và ghé qua chỗ chị, như Danh

Đức Chúa Jêsus. Và khoảng một vài ngày sau, trong thời tiết mùa đông lạnh lẽo, tôi đã làm phép báp-têm cho chị trong Danh Đức Chúa Jêsus, ở dưới sông. Và khi chị đi xuống con đường, trên phía sau của một chiếc xe chở súc vật cũ, người ướt đẫm hết sức. Tuy nhiên tối nay chị vẫn còn sống, bởi vì Đấng Christ đã làm điều đó. Lần đầu tiên tôi nhìn thấy chị trong nhiều năm. Nhìn quanh khắp cử tọa, thấy điều đó.

121 Đức Chúa Trời vẫn còn sống. Đúng thế. Và Ngài đã phán, “Bởi vì Ta sống, thì các người cũng sống.”

122 Bây giờ tôi muốn, chỉ hầu như cho anh em biết điều này là gì, bởi vì nếu tôi không làm vậy, thì anh em có thể bỏ đi và nói, “Ồ, tôi không hiểu điều đó.”

123 Vậy thì, luận điểm của tôi là đây, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ vẫn hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vậy thì, nếu Ngài không hề thay đổi, Ngài phải giống như vậy trong mọi nguyên tắc, không thay đổi về—về quyền năng, không thay đổi về sức mạnh, không thay đổi về mọi thứ mà Ngài đã có.

124 Và khi còn sống trên trái đất này, có một số người Hy Lạp, một lần nọ, đã đến và nói, “Thưa các ngài, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.”

125 Và tôi tin rằng điều này là sự khát khao của mỗi người nam hay người nữ mà đã từng nghe đến Chúa Jêsus, muốn được nhìn xem Ngài. Và nếu Ngài không phải giống như vậy, thì chúng ta không thể nhìn thấy Ngài. Nhưng nếu Ngài không thay đổi, chúng ta có thể nhìn thấy Ngài, nếu không thì Ngài đã phán điều gì đó sai. “Còn ít lâu, và thế gian này sẽ không còn nhìn thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ nhìn thấy Ta, vì Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, thậm chí ở trong các người cho đến tận cùng thời đại.” Và rồi Chúa Jêsus đã hứa sẽ ở cùng Hội thánh của Ngài, làm những việc giống như Ngài đã làm lúc đó, cho đến khi thời đại chấm dứt. Bây giờ, Ngài đã phán, “Còn ít lâu nữa,” thế gian sẽ không nhìn thấy Ngài nữa.Ồ, thế thì, làm sao chúng ta có thể nhìn thấy Ngài? Chúng ta phải thấy Thánh Linh của Ngài, nếu Ngài ở trong chúng ta, và Thánh Linh đó sẽ phải làm giống như Ngài đã làm lúc đó, nếu không thì Đó không phải là cùng một Thánh Linh.

¹²⁶ “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh.” Và nếu chúng ta sanh ra...Nếu nhánh nho ở trong Gốc Nho, thì nhánh sẽ sanh ra loại trái mà Gốc Nho sanh ra nó.Ồ, Gốc Nho đầu tiên sanh ra...Nhánh đầu tiên sanh ra từ Gốc Nho là nhánh ngũ tuần; những khải tượng, quyền năng, sự chữa lành, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, những dấu kỳ và phép lạ. Nhánh tiếp theo cũng sẽ phải cùng loại nhánh như vậy. Cho đến nhánh cuối cùng, cũng sẽ không thay đổi. Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán.

¹²⁷ Bây giờ, chúng ta hãy xem ngày hôm qua Ngài là gì. Nếu chúng ta có thể tìm thấy Ngài là gì ngày hôm qua...Bây giờ, tôi đang nói gọn lại, vì thời gian không cho phép; sẽ đưa ra khoảng năm phút sự giáo huấn. Và nếu chúng ta có thể nhìn thấy hôm qua Ngài là gì, thì chúng ta cũng có thể thấy hôm nay Ngài là gì, và sẽ cho đến đời đời cũng vậy. Điều đó khá tốt đẹp chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹²⁸ Vậy thì, khi Ngài còn ở trên đất này, Ngài đã đến với tư cách là Đấng Mê-si, chịu báp-têm bởi Giảng Báp-tít; lúc đó chưa làm công việc gì cả. Và Ngài bước vào chức vụ đầu tiên của Ngài. Ngài đã được ban xuống cho ai? Dân Do Thái.

¹²⁹ Bây giờ, chúng ta nhận thấy rằng chỉ có ba quốc tịch của con người trên thế giới, đó là: người Do Thái, người Ngoại bang, và người Sa-ma-ri; mà là dòng dõi của Cham, Shem, và Gia-phết. Do Thái, Dân Ngoại, và Sa-ma-ri.

¹³⁰ Anh em còn nhớ không? Phi-e-rơ đã kêu gọi họ, bằng các chìa khóa của Nước Trời, vào Ngày lễ Ngũ Tuần, đối với người Do Thái. “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, hãy chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.”

¹³¹ Phi-líp đã đi xuống và giảng đạo cho người Sa-ma-ri. Tất cả họ đều tin và ăn năn, và đã chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ. Chỉ có, Đức Thánh Linh đã không đến trên họ. Phi-e-rơ có các chìa khóa. Ông đi xuống và đặt tay trên họ, và họ đã nhận được Đức Thánh Linh.

¹³² Và sau đó là Cọt-nây, một người Ngoại, đã có một sự hiện thấy, là ông được sai đi và kiếm một người tên gọi là Phi-e-rơ, Si-môn Phi-e-rơ, đang ngụ tại nhà một người thợ thuộc da. Và khi Phi-e-

rơ đến đó, “Trong lúc Phi-e-rơ chưa nói ra những Lời này, thì Đức Thánh Linh đã giảng ở trên họ.” Lúc ấy Phi-e-rơ nói rằng, “Con người có thể ngăn được nước chẳng? Những người này đã nhận được Thánh Linh giống như chúng ta đã nhận Điều đó từ lúc ban đầu.” Mọi nhánh sanh ra đều giống như nhau. Thấy không?

133 Bấy giờ, khi Chúa Jê-sus đã gặp...Bấy giờ, Ngài đã không đến với Dân Ngoại. Bao nhiêu người biết điều đó? Ngài đã cấm các môn đồ của Ngài đi đến với bất cứ người Ngoại bang nào. Bao nhiêu người biết điều đó? “Đừng đi đến Dân Ngoại, song thà đi đến cùng những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên. Và khi các người đi, hãy rao giảng, rằng, ‘Nước Thiên đàng gần rồi,’ cho những con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên.”

134 Vậy thì, ai đang trông đợi Ngài đến vào ngày đó? Không phải là dân Ngoại; chúng ta là dân ngoại bang, Anglo-Saxon. Chúng ta là người Rô-ma, thờ cúng mặt trời và vân vân. Chúng ta không đang trông đợi Đấng Mê-si, nhưng người Do Thái và người Sa-ma-ri thì có. Vậy thì, Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho những người đang trông đợi Ngài như thế nào?

135 Chúng ta hãy quay lại bây giờ với Thánh Giảng, chương 1, và chỉ trong chốc lát lúc này. Và lắng nghe kỹ.

136 Người Do Thái đầu tiên được mang đến với Ngài, khi Phi-líp hay...Anh-rê đã trở lại đạo, và đi tìm anh mình, Si-môn Phi-e-rơ, ông đã đưa anh mình đến trước Chúa Jê-sus. Và Chúa Jê-sus đã nói cho ông biết tên ông là gì, và cha ông là ai. Bao nhiêu người biết được điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em nghĩ điều gì đã được làm cho người đó, người mà sau này được giao cho các chìa khóa của Nước Trời trong tay người? Đó là cách Ngài minh chứng chính Ngài là, Đấng Mê-si.

137 Một cách nhanh chóng, lúc đó, Phi-líp đã trở lại đạo, và ông đã đi tìm Na-tha-na-ên. Cách đó ba mươi dặm gần núi. Và ông đã đến nhà, và tôi có thể nghe thấy ông nói, “Ô, Bà Na-tha-na-ên, Na-tha-na-ên đâu rồi?”

“Ồ, ông ấy đang ở ngoài trong—trong vườn ô-li-ve.”

138 Chạy thật nhanh ra đó, “Na-tha-na-ên, ông ở đâu?” Và ông đã tìm thấy ông ấy dưới một cây. Và Na-tha-na-ên đang cầu nguyện.

Và ông đã đợi cho đến khi ông ấy cầu nguyện xong. Và ông đã nói, không phải, “Ông thế nào, Na-tha-na-ên? Mùa màng có tốt không?”Ồ, ông đã có một thông điệp! Đó là cách mà một người đã gặp được Chúa Jê-sus có. Ông không có thì giờ cho những việc ngớ ngẩn. Ông nói, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy, Jê-sus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép!”

¹³⁹ Và bây giờ tôi có thể nhìn thấy Na-tha-na-ên đang phủ sạch áo quần của mình, sau khi cầu nguyện. Ông nói, “Này, Phi-líp, tôi biết ông là một người tốt, và một người chân thật. Vậy thì, há có vật gì tốt ra từ Na-xa-rét sao?Ồ, ông biết đó, nếu Đấng Mê-si sẽ đến, thì Ngài sẽ đến Giê-ru-sa-lem, qua giáo hội.” Đó là điều mà ngày nay người ta suy nghĩ. Thấy không? “Ngài phải đến Giê-ru-sa-lem. Cai-phe chưa hề tuyên bố điều đó vào buổi nhóm vừa rồi. Vậy, không có nhà thần học nào tuyên bố điều đó. Vì vậy tôi biết ông là một người chân thật. Có phải ông đã quyết định liều lĩnh không?”

“Ồ, không. Ông hãy đến xem.”

Ông nói, “Há có vật gì tốt...”

¹⁴⁰ Ông đã đưa ra câu trả lời tốt nhất mà bất cứ người nào có thể, nói, “Chính ông hãy đến, xem.”

¹⁴¹ Bây giờ, trên đường đi, tôi có thể nghe thấy Na-tha-na-ên nói...hoặc là Phi-líp nói với Na-tha-na-ên, “Ông biết gì không? Ông có nhớ một người đánh cá già ở dưới kia mà thậm chí không thể ký được tờ biên nhận khi ông đưa cho ông ấy, để mua cá của ông ta không?”

“Vâng. Tôi tin ông ta tên là Si-môn.”

“Vâng, đúng vậy.”

¹⁴² “Ngày hôm kia, tôi đã dẫn ông ta, đến trước Đấng Mê-si đó, và ngay khi Ngài nhìn thấy ông ta, Ngài phán, ‘Tên người là Si-môn. Tên của cha người là Giô-na.’ Và tôi...Há không làm tôi ngạc nhiên sao, nhưng khi anh đến trước mặt Ngài, Ngài sẽ không nói cho anh biết anh là ai.”

Ông nói, “À, vậy thì, hãy đợi, không phải tôi.”

¹⁴³ Vậy, ngày hôm sau khi họ đến. Và Chúa Jê-sus đang ở trong hàng người cầu nguyện, như thường lệ, đang cầu nguyện cho

những người đau, và khi Ngài, có thể đã đến gần và bước ra khỏi đoàn dân đông, Chúa Jê-sus nhìn lên, và thấy Phi-líp đang đến, mang lên một người đàn ông qua lối đi. Và Ngài nhìn ông ta, và Ngài phán, “Đây là một người Y-sơ-ra-ên trong người không có điều chi dối trá.”

144 Đó là một sự Dạy dỗ lạ lùng phải không? Đó là Chúa Jê-sus, ngày hôm qua. Đó là Chúa Jê-sus, ngày hôm nay, nếu Ngài không hề thay đổi.

145 Và người đó đã dừng lại. Tôi có thể nhìn thấy Na-tha-na-ên, à, Phi-líp đã thúc tay ông, và nói, “Tôi đã nói với ông điều gì? Tôi đã nói với ông điều gì?”

146 Ông nói, “Ra-bi,” là *thầy*, hay bất kể ngày nay chúng ta gọi nó là gì, anh em biết đấy. Thật sự, tiếng Hê-bơ-rơ đúng, có nghĩa là *thầy*. Nói, “Thưa Ra-bi, Ngài thấy tôi khi nào? Làm sao Ngài biết bất cứ điều gì về tôi? Tôi chưa từng gặp Ngài trong đời. Làm sao Ngài biết tôi là một người Y-sơ-ra-ên? Làm sao Ngài biết tôi là một người công bình, và chân thật, và đáng tin? Ngài chưa từng gặp tôi, trong đời Ngài. Làm sao Ngài biết tôi?”

147 Ngài đáp, “Trước khi Phi-líp gọi người, Ta đã thấy người, dưới cây vả,” ba mươi dặm dưới chân núi, ngày hôm trước. Thật là đôi mắt tuyệt vời!

148 Bây giờ ông đã nói gì? Ông nói, “Thưa Ra-bi, Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Nếu người Do Thái nhận biết điều đó...Nào hãy chờ xem. Đó là người Do Thái đã được chọn. Bao nhiêu người tin vào sự chọn lựa? Ồ, có nhiều người sẽ không bao giờ nhận được điều đó. Hiểu không? Kinh Thánh đã nói vậy. Nhưng người đó đã có Thánh Linh của Chúa trong ông. Và ông đã xưng nhận nó, nói, “Thưa Ra-bi, Ngài là Con Đức Chúa Trời. Ngài là Vua dân Y-sơ-ra-ên.”

149 Nhưng có những nhà thần học của thời đó, những thầy tế lễ và các giáo sư lớn, đang lắng nghe Ngài. Và anh em biết họ đã nói gì không? Họ nói rằng, “Ông ấy là một thầy bói. Ông ấy có linh của Bê-ên-xê-bun ở trên Ông.” Chúa Jê-sus...Họ không hề nói điều đó ra, nói lớn. Không, không.

¹⁵⁰ Nhưng Chúa Jêsus quay lại và nhìn họ. Ngài phán, “Các người có thể gọi Ta như thế và chấp nhận điều đó. Nhưng sẽ đến lúc mà khi Đức Thánh Linh đến, và khi đó các người nói một lời nghịch cùng Ngài giống như thế, thì các người chẳng hề được tha thứ trong đời này cũng như đời sau.”

¹⁵¹ Vậy thì lúc đó chúng ta sẽ giải quyết như thế nào? Đó là người Do Thái. Người Do Thái thật sự và chân thành tin Ngài là Đấng Mê-si.

¹⁵² Còn các vị giáo sư và các nhà thần học, họ là gì? Dòng dõi của con rắn, khi chúng ta xem kỹ lại. Ngài phán, “Các người thuộc về cha các người, là ma quỷ.” Tuy nhiên, họ là những người thánh thiện, thông minh, sáng láng. Họ không xê dịch một cọng rơm... Thánh khiết. Họ không vi phạm ngày Sa-bát. Họ sẽ không ăn thịt. Họ là những người thánh, nhưng họ đã không nhìn thấy. Đấy, họ đã được đào tạo bởi con người.

Đức Chúa Trời đã đào tạo những người của Ngài, một cách cứng rắn. Đúng vậy. Những người được Đức Chúa Trời kêu gọi!

¹⁵³ Rồi một ngày kia Ngài—Ngài sẽ...Đó là điều mà người Do Thái suy nghĩ. Đó là cách mà Ngài tự bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái. Bao nhiêu người biết điều đó trong Kinh Thánh? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Vậy thì, nếu Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái, thì đó là Chúa Jêsus ngày hôm qua với người Do Thái.

¹⁵⁴ “Vậy thì, anh em nói, ‘Người Sa-ma-ri đang trông chờ Ngài đến.’” Vâng, đúng vậy, nhưng không phải là các dân Ngoại. Chỉ người Sa-ma-ri.

¹⁵⁵ Và lần đầu tiên khi Ngài gặp người Sa-ma-ri, Ngài có việc cần đi ngang qua xứ Sa-ma-ri. Và Ngài đã dừng lại, và sai các môn đồ của Ngài đi, mua thức ăn, chừng mười hai giờ trưa. Ngài ngồi xuống bên một cái giếng. Một người đàn bà đi ra, bắt đầu...Bây giờ, chúng ta biết bà, ở xứ này, là một phụ nữ có tiếng xấu, người đàn bà đứng đường, anh em biết, gái điếm. Và vì vậy bà đi ra và bắt đầu thả gàu xuống giếng, để mức nước. Và bà nghe một Tiếng nói, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.” Và bà nhìn quanh và có một người đàn ông Do Thái trung niên ngồi đó.

156 Ngài chỉ ba mươi mấy tuổi, nhưng Kinh Thánh nói Ngài trông giống năm mươi. Họ đã nói, “Ngài là một Người chưa quá năm mươi tuổi, mà nói rằng Ngài ‘đã nhìn thấy Áp-ra-ham’?”

157 Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham, đã có Ta.” Hiểu không? Ngài trông có vẻ già bởi vì công việc của Ngài, thân thể con người của Ngài.

158 Và bà nhìn quanh. Bà biết rằng Ngài là người Do Thái. Bà nói, “Thưa ông, không phải thói thường cho ông là người Do Thái mà lại xin người Sa-ma-ri như thế. Chúng ta chẳng hề giao thiệp với nhau.”

159 Ngài phán, “Hỡi người đàn bà, nếu người biết người đang nói chuyện với Ai, thì người sẽ xin Ta cho người nước uống. Và Ta sẽ mang đến cho người, cho người nước người không cần phải đến đây để kéo.” Ngài đang làm gì vậy? Tiếp xúc với linh của bà. Hiểu không? Hãy xem, Ngài đang bày tỏ chính Ngài cho người Sa-ma-ri, bấy giờ.

160 Và bà nói, “Sao, các ông nói, ‘Nơi thờ phượng là tại thành Giê-ru-sa-lem.’ Còn chúng tôi nói, ‘Trên núi này.’”

161 Ngài phán, “Giờ đang đến, và bây giờ là, khi các người sẽ không, thờ phượng Đức Chúa Trời, trên núi này hay tại Giê-ru-sa-lem, nhưng bằng Tâm thần và Lẽ thật. Ấy đó là kẻ thờ phượng mà Cha tìm kiếm.”

162 Ngài đang làm gì vậy? Nắm lấy linh của bà. Và sau một lúc, khi Ngài đã thấy được sự bối rối của bà là đầu... Bao nhiêu người biết sự bối rối của bà là gì? Bà đã có năm đời chồng, và bà đang sống với người chồng thứ sáu. Vì thế, Ngài bảo, “Hỡi người đàn bà, hãy đi kiếm chồng người rồi trở lại đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

163 Ngài phán, “Đúng thế. Người đã có... năm đời chồng, và người mà người đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người.”

164 Bà dừng lại và nhìn Ngài. Bấy giờ, bà đã không nói, “Ông là Bê-ên-xê-bun, thưa ông. Ông là thầy bói.” Bà đã biết về Đức Chúa Trời nhiều hơn một nửa các thầy giảng ở Jeffersonville, đúng vậy, chỉ là một gái điếm. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri.”

¹⁶⁵ Hãy xem, một “đấng tiên tri.” Và nếu anh em xem lại lời đó, anh em sẽ thấy điều đó, đấng Tiên tri mà Môi-se đã nói sẽ đến, đây, “Chúa, là Đức Chúa Trời các ngươi, sẽ dấy lên một đấng Tiên tri giống như ta.”

¹⁶⁶ Bà nói, “Tôi nhận biết Ngài là đấng tiên tri.” Bà biết Ngài đã không biết cách nào khác; không thể biết điều đó. Nói, “Tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri.” Bây giờ hãy lắng nghe chỗ này, “Chúng tôi...” người Sa-ma-ri, không phải là người Do Thái bấy giờ, người Sa-ma-ri, “Chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này.” Thấy họ đang trông đợi loại dấu hiệu gì không? Dấu hiệu của Đấng Mê-si. “Khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này, nhưng Ngài là ai?”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng đó, mà đang nói với ngươi.”

¹⁶⁷ Và bà bèn bỏ cái vò của mình lại, và chạy vào thành, và nói rằng, “Hãy đến, xem một Người đã bảo mọi điều tôi đã làm. Ấy chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

¹⁶⁸ Nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si thời ấy, thì nó phải là dấu hiệu của Đấng Mê-si ngày nay. Nếu Ngài là...Nào, hãy nhớ lại, không phải chỉ một lần phép lạ được bày tỏ trước dân Ngoại. Điều đó đã bị cấm. Tại sao? Dân Ngoại đã có hai ngàn năm giáo hội học.

¹⁶⁹ Nhưng bây giờ cuối thời kỳ giai đoạn phân chia dân Ngoại bang là đây. Và nước Nga, những người cộng sản, cũng, đã có một quả bom chữa thẳng vào anh em, để kết thúc nó. Đừng lo lắng, điều đó đang đến. Kinh Thánh đã nói vậy. Nó sẽ ở đây với tên bạn sẽ được viết trên nó, và nó sẽ trở thành tro bụi trong thời gian một giây, cả nước. Nó sẽ bị thiêu hủy hoàn toàn. Để ý, đó là Đức Chúa Trời đang làm điều đó. Tôi biết họ là một vương quốc tự do, họ là một đám người ngoại giáo. Nhưng chẳng phải Đức Chúa Trời dấy lên những dân tộc ngoại đạo để thẳng tay loại bỏ dân Y-sơ-ra-ên trong những ngày đã qua sao? Kinh Thánh tuyên bố rằng nước Nga và chủ nghĩa cộng sản đang nằm ngay trong bàn tay của Đức Chúa Trời, để loại bỏ hoàn toàn con người khỏi trái đất.

¹⁷⁰ Nhưng trước khi điều đó có thể xảy ra, sự Cát lên đến và đem Hội thánh về Nhà trước khi điều đó có thể xảy ra. Và nếu điều đó rất gần kề, thì sự Cát lên gần đến mức nào? Gần hơn thế. Cho nên anh em thấy tại sao chúng ta...tại sao tôi lại giăng theo cách này, tại sao tôi đang đấu tranh gian khổ hết sức; tại sao Đức Chúa Trời là mọi việc mà Ngài có thể làm, để nhấn mạnh điều đó với người được Chọn, để rút Dòng dõi của người nữ ra, để dòng dõi của con rắn có thể nhận sự trừng phạt. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đó là điều mà Ngài đã hứa làm.

¹⁷¹ Vậy thì, nếu Chúa Jêsus bày tỏ chính Ngài trước dân Do Thái và trước dân Sa-ma-ri, bằng những dấu hiệu đó, và sẽ không bày tỏ cho chúng ta dấu hiệu tương tự, thì Ngài không công bằng, nếu Ngài để chúng ta chỉ chấp nhận, bằng cách nói, “Chúng tôi là người Giám Lý; chúng tôi là người Báp-tít; chúng tôi là người Công giáo; chúng tôi là tín đồ Trưởng Lão,” không, thưa quý vị, nếu Ngài để chúng ta chấp nhận với một thuyết thần học lạnh lùng.

¹⁷² Ngài phải đến với những dấu hiệu, những điều kỳ lạ, giống như Ngài đã làm lúc đầu tiên, nếu như Ngài không thay đổi hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời. Chúng ta đã đến vào ngày đó. Bây giờ chúng ta có mặt tại đây. Bởi Kinh Thánh, bởi lời chúng, bởi Thánh Linh, bởi khoa học, mọi thứ chứng minh rằng nó ở đây.Ồ, tôi...Ồ, tôi ước sao tôi có sức mạnh để đẩy điều đó vào trong dân sự, và làm cho họ thấy được nó.

¹⁷³ Anh chị em dân sự ở Jeffersonville đây là dân sự tôi. Tôi đã được lớn lên với anh chị em. Và tôi—tôi yêu mến anh chị em. Đừng—đừng nghĩ tôi là người cuồng tín. Anh chị em nghĩ là những sự dự đoán này không? Hãy nhìn lại trận lụt năm '37, nhiều người, khi anh chị em đã cười ngay tại nhà thờ đây. Và tôi nói rằng, “Nước sẽ dâng cao khoảng bảy mét so với mặt Đường Spring,” sáu tháng trước khi điều đó xảy ra. Hãy kể cho tôi một lần bất cứ việc gì mà đã từng được nói, về CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, mà không chính xác Sự thật. Hãy nói cho tôi một việc mà Ngài đã từng phán. Không bao giờ! Đó là Lẽ thật, và Nó vẫn mãi là Lẽ thật, và Nó luôn luôn là Lẽ thật.

¹⁷⁴ Bây giờ chúng ta không thể mang...Tôi đoán có một trăm người hoặc nhiều hơn nữa đang ở đây để được cầu nguyện. Chúng ta không thể mang hết thầy họ lên đây cùng một lúc. Chúng ta sẽ làm những gì chúng ta có thể, vào một thời điểm, và sau đó cứ mang họ lên cho tới khi tất cả đều được lên đây. Bây giờ tôi sẽ bắt đầu công việc vào...tôi tin...Billy Paul có ở đây không? Có phải cậu ấy ở phía sau kia không? Hãy bảo anh ấy bước lên đây. Tôi muốn thấy điều gì, nếu cậu ấy phát ra...Anh đã phát ra thẻ cầu nguyện gì? [Anh Billy Paul nói, “Q, một đến một trăm.”—Bt.] Những thẻ có chữ Q, Q, Q. Thẻ cầu nguyện Q. Hãy nhìn vào thẻ của các bạn. Nó có chữ Q. Một đến một trăm. Được rồi. Chúng ta không thể mang tất cả lên cùng một lúc, nhưng chúng ta có thể mang chỉ một vài người lên cùng một lần, cho đến khi tất cả đều được lên đây. Chúng tôi muốn họ lên đây, từng người một, cho đến khi tất cả đều được cầu nguyện.

¹⁷⁵ Bây giờ nhìn xem. Tôi muốn mọi người, bên trong và bên ngoài, suy nghĩ về điều này. Và kết thúc buổi nhóm này, tôi sẽ giao nhà thờ này qua cho mục sư, Anh Neville, giao phó anh chị em cho anh ấy, và anh ấy cho Đức Chúa Trời. Anh Neville ở đây. Tôi sẽ mời tất cả anh chị em trở lại. Anh Neville là một chiến sĩ dũng cảm. Anh ấy là đây tớ thật của Đấng Christ. Một thầy giảng Giám Lý tiên phong, tôi nghĩ, là một sinh viên trường Asbury, và anh ấy đã được đào tạo trong tất cả các nhà thần học, thần học viện, với kinh nghiệm của những gì họ dạy. Nhưng, ngày nọ, anh đã đến một chỗ mà anh biết mình phải có điều gì khác hẳn, và anh đã vượt rào. Anh ấy là mục sư ở đây, một người đầy dẫy Thánh Linh, một thầy giảng chân chính, một nhà thần học chân chính. Và tôi mời anh chị em, dân sự của thành phố này, và trong cộng đồng này, nếu anh chị em không có nhà thờ, và anh chị em muốn nghe Phúc âm chân thật, hãy đến nghe Anh Neville. Anh ấy bênh vực cho Điều giống như tôi làm. Một cách tuyệt đối, một chiến sĩ dũng cảm chân chính. Hết thầy chúng ta, ở đây, yêu mến Anh Neville. Anh ấy đã ở đây với chúng ta trong một thời gian dài, và chúng ta yêu mến anh.

¹⁷⁶ Bây giờ nếu Đức Chúa Jêsus Christ, bởi Thánh Linh, sẽ trở lại đây đêm nay và làm những việc giống như vậy mà Ngài đã làm

khi Ngài còn ở đây trên đất, cho người Do Thái và người Sa-ma-ri, Ngài sẽ làm điều như vậy cho anh em là các dân Ngoại, thì bao nhiêu người trong số anh em sẽ nói, “Tôi tin Ngài bằng cả tấm lòng mình và chấp nhận điều đó ngay tại đây”? Không quan tâm anh em thuộc giáo hội nào. Việc đó không có...

¹⁷⁷ Anh em nói, “Các anh có muốn tôi bỏ đi nhóm ở giáo hội Giám Lý không?” Không, thưa quý vị. “Báp-tít?” Không, thưa quý vị.

¹⁷⁸ Anh em đi bất cứ chỗ nào anh em muốn, vì Đức Chúa Trời có con cái của mọi giáo hội. Chắc chắn, Ngài có. Và anh em, có lẽ, là một người trong số đó. Và tôi yêu mến anh em giống như thể anh em là thành viên của Đền tạm Branham. Điều đó không có chút khác biệt gì với tôi. Anh em biết điều đó bởi chức vụ của tôi, ở khắp mọi nơi. Tôi tin Đức Chúa Trời yêu mến con cái của Ngài, bất luận họ đang mang loại nhãn tín đồ của giáo hội nào. Quan trọng là những gì anh em có trong tấm lòng của anh em. Nhưng chúng tôi chỉ mời anh em đến buổi nhóm thông công. Anh em được hoan nghênh khi đến dự.

¹⁷⁹ Bây giờ, ai cũng biết, và anh em những người dân thành phố Jeffersonville biết, sau tất cả những việc đã được nói đến và đã được làm, và dự đoán, mỗi việc trong chúng ứng nghiệm hoàn toàn thật đúng như... Bao nhiêu người ở đây trong Jeffersonville này biết đó là sự thật? Hãy giơ tay lên, những ai ở quanh đây biết. Bây giờ, với anh em là những người ở ngoài thành phố, anh em hiểu điều tôi muốn nói không? Bao nhiêu người ở ngoài thành phố đã từng dự những buổi nhóm của tôi và thấy điều đó đã xảy ra một cách chính xác như Nó đã nói? Hãy giơ tay lên, cho những người Jeffersonville thấy. Thấy không? Kinh Thánh đã nói, “Cứ lời của hai hoặc ba người làm chứng thì mọi việc được chắc chắn.” Điều đó đã xảy ra trên khắp thế giới. Thế thì chúng ta đang chờ đợi điều gì? Chúng ta đã có mọi thứ trong tay, nhờ Chúa Jêsus. “Ngài đã ban cho chúng ta mọi sự một cách nhưng không.”

¹⁸⁰ Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu hàng cầu nguyện. Và nếu Chúa Jêsus Christ thực hiện tại đây đêm nay...

¹⁸¹ Bây giờ, bao nhiêu người trong anh em biết về bức tranh Chúa Jêsus, Ánh Sáng đó? Hầu như, tất cả anh em đều biết về

Nó. Nó đang ở Washington, DC, đã được thợ chụp ảnh giỏi nhất Edgar Hoover chụp trong vài năm qua, George J. Lacy, về việc lấy dấu tay tài liệu. Chúng ta có chữ ký của—của ông ngay trên tờ báo. Mà, thực ra...Ông ấy đã nói ông từng nghĩ đó là trò tâm lý, tôi đang đọc được tâm trí nhiều người. Ông ấy nói, “Nhưng, Ông Branham à, con mắt cơ học của máy ảnh sẽ không chụp tâm lý.” Nói, “Ánh Sáng đó đã đập vào thấu kính.” Và chúng ta đã có điều đó tất cả được viết ra hết trên báo chí, cùng với bức hình, Ánh Sáng đó đập vào thấu kính.

¹⁸² Bao nhiêu người vẫn còn đang sống, khi Nó lần đầu tiên xuất hiện trước nhân loại ở dưới sông tại đây, khi tôi đang làm phép báp-têm cho hàng trăm người dưới đó ngày hôm ấy? Trong tòa nhà, hãy giơ tay lên. Có ba hay bốn bàn tay, vẫn còn sống, từ nhiều năm nay, ở dưới sông khi Nó giáng xuống, và Sứ điệp của Chúa đã đến. Vẫn không hề thay đổi! Nó đã làm đúng những gì Nó đã nói ở đó không? Rằng, chức vụ của tôi sẽ là rao giảng, sẽ bắt đầu một sự phục hưng khắp thế giới, ngay trước khi Đấng Christ Đến lần thứ hai. Hãy xem những gì Nó đã làm. Thấy không? Ở bên ngoài, ở đó, Oral Roberts và hết thảy những người khác này. Hiểu không? Và khắp thế giới nó đã hoạt động, mọi nước, mọi dân, mọi thứ tiếng. Những ngọn lửa phục hưng đang cháy, những buổi nhóm chữa lành vĩ đại. Thấy không?

¹⁸³ Bây giờ, hãy sẵn sàng. Bên trong, bên ngoài, bất cứ nơi nào các bạn ở, hãy tiếp nhận Đấng Christ. Mời các bạn, tối nay?

¹⁸⁴ Bây giờ, từ nay trở đi, tôi phó thác chính mình cho Chúa Jêsus, để tôi có thể đầu phục Thánh Linh, và chỉ tán dương Chúa Jêsus Christ; không phải chính tôi, nhưng là Chúa Jêsus Christ; để những người này, dân sự của tôi, bạn bè tôi, trong và ngoài thành phố, có thể biết rằng Phúc âm mà tôi rao giảng là sự...Lẽ thật tuyệt đối. Và Đấng Christ hiện diện ở đây để chứng thực Nó là Lẽ thật, bởi Lời Ngài và Thánh Linh Ngài.

¹⁸⁵ Chúng ta sẽ gọi họ chỉ một người ở một lần. Vì vậy chúng ta sẽ...Chúng ta sẽ bắt đầu với số một, Q số một. Ai có thể đó? Nếu—nếu các bạn không thể giơ tay lên giờ này, thì những người trưởng lão sẽ đưa các bạn lên. Chúng tôi muốn có được mỗi một người trong các bạn. Q số một. Anh Hickerson, Billy Paul...Hoặc,

đợi một lát, Doc sẽ giúp anh ta ở đây. Q số một, mời bạn giơ tay lên, người có nó. Anh có chắc đó là chữ Q không? Hoặc, à, ồ, tôi xin lỗi. Được rồi. Đến ngay đây. Hãy chỉ cho anh ấy cách, bằng qua lối đi ở đằng kia. Q số một. Được rồi.

¹⁸⁶ Số hai, xin vui lòng, giơ tay lên. Được rồi, một phụ nữ đang ngồi phía sau ở đây. Được rồi, mời bà, đến. Hãy làm cho lối đi ở đây rộng ra ở trên đây; nếu tất cả anh em giúp bà ấy. Những thanh niên ở đằng kia sẽ giúp bà, những người chỉ chỗ ngồi và vân vân. Q số ba, xin giơ tay lên. Số ba. Mời bạn giơ tay lên, người có Q số ba. Hãy xem thử có phải người đàn bà đang tiến lên đây, nếu bà ấy có thể đó. Bà—bà không có thể đó à? [Một chị nói, “Anh Branham, tôi đã xin một thể. Nhưng tôi thấy người bạn của tôi, người mà đúng có đứa con trai đau ốm.”—Bt.] Bà—bà không thể làm như thế. [“Không được à?”] Không. Bà phải giữ nó và nghe theo sự chỉ dẫn. Chúng ta cũng sẽ nhận em bé đó, dù sao đi nữa. Hiểu không? Bà chỉ lên đây khi số của mình được gọi. Em bé có thể lên khi nó được gọi. Hiểu không? Được rồi.

¹⁸⁷ Số một, hai. Ai có số ba? Hãy giơ tay lên. Số ba. Số bốn.

¹⁸⁸ Bây giờ, đó là điều thật rất đáng yêu về chị, thưa chị, bất luận đó là ai, quý bà mà đã muốn làm điều đó. Thấy không? Nhưng, đây, nếu—nếu số của họ được gọi, họ sẽ lên ngay khi...Nếu họ không được gọi, chúng ta cũng nhận họ, dù sao đi nữa. Hiểu không? Chúng tôi muốn quý vị cứ ở tại chỗ của mình, để quý vị, cũng có thể có chỗ của mình, quý vị hiểu chứ. Thấy không? Được rồi.

¹⁸⁹ Số ba. Số bốn. Số năm. Q số năm, hãy giơ tay của bạn...Ở cuối lối đi, có một phụ nữ trẻ. Số sáu. Được rồi, một thanh niên. Số bảy. Người đàn ông ở ngay đây. Số tám.

¹⁹⁰ Chúng tôi phải làm điều này. Các bạn thấy đấy, các bạn không thể làm điều đó được; các bạn vừa mới ở trong tình trạng hết sức lộn xộn, các bạn có thể nói, “Mọi người đều muốn được cầu nguyện cho.”

¹⁹¹ Xin để tôi tỏ cho anh em thấy đôi điều, nếu anh em muốn biết tại sao chúng tôi phải bắt họ xếp hàng. Mọi người ở trong đây đều muốn đến gần và được cầu nguyện cho, hãy giơ tay lên,

mọi người, bất luận quý vị là ai. Hãy nhìn kia. Ai sẽ đến đây trước tiên? Thấy không? Phải có ai đó.

¹⁹² Billy hãy xuống đây, lấy những thẻ này, và xáo trộn chúng với nhau trước mặt quý vị, và anh ấy sẽ phát một thẻ cầu nguyện cho bất kỳ người nào muốn có. Anh em có thể nhận số năm, sáu, và thỉnh thoảng chúng tôi bắt đầu ở một chỗ nào khác. Và điều đó không có sự khác biệt nào nơi mà chúng tôi...Và rồi họ từ trong cử tọa thật sự được chữa lành trước những người trên bục giảng này, đôi khi. Bao nhiêu người biết điều đó, cả những người lạ và... Ồ, chắc chắn, không liên quan gì với nó.

¹⁹³ Số sáu, một người tiến đến phải không? Số bảy. Số tám. Ai có thẻ cầu nguyện số tám? Đã có rồi à? Số chín.

¹⁹⁴ Tám, số tám, chúng tôi muốn anh em lấy nó bây giờ. Có thể ai đó ở bên ngoài. Nếu họ có, người nào đó hãy giơ tay họ lên, hoặc điều gì đó, ai đó ở bên ngoài, mà không thể vào được. Số tám. Anh Collins, có ai ở phía sau đó không, thẻ cầu nguyện số tám, đang cố chen vào phải không? Được rồi, thẻ cầu nguyện số tám. Được rồi.

¹⁹⁵ Số chín. Thẻ cầu nguyện số chín, hãy giơ tay lên. Có thể họ đã bỏ đi ra, vì không thể vào được. Nếu họ vào, hãy xếp họ vào hàng.

¹⁹⁶ Số mười, hãy giơ tay lên. Người đàn ông ở lối phía sau. Mời ông lên, thưa ông. Rất vui khi thấy ông được gọi đến. Ông đang đứng sau đó, chân tay bị chứng vọp bẻ. Số mười.

¹⁹⁷ Số mười một. Hãy giơ tay lên, ai có thẻ cầu nguyện Q số mười một. Được rồi, mười một.

Mười hai, Q số mười hai. Cách...Được rồi, mười hai.

¹⁹⁸ Mười ba. Mười ba. Làm ơn, chỉ giơ tay lên, để tôi có thể nhìn thấy. Thẻ cầu nguyện mười ba, Q mười ba. Mười bốn. Mười bốn. Mười lăm. Bao nhiêu thẻ con đã phát ra, Billy, một trăm? Mười ba, mười bốn, và mười lăm, đang thiếu. Thẻ cầu nguyện mười ba, mười bốn, và mười lăm, bạn có ở đây không? Mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi.

¹⁹⁹ Q đầu tiên, sau đó đến J, và rồi cứ tiếp tục xuống hàng. Tôi nghĩ rằng họ đang cố gắng vượt qua những điều này, trước tiên, hãy xem. Sau khi chúng tôi gọi số đó, chúng tôi sẽ gọi những

người khác ngay khi chúng tôi đến. Nói gì? [Một người anh em nói—Bt.] Chính là thế. Anh em thấy đấy, chúng tôi phát thẻ, sáng nay, và nhiều người đã không trở lại, có lẽ thế. Thấy không? Được rồi.

²⁰⁰ Chúng ta hãy bắt đầu từ việc nhỏ đó. Cách mà...Bây giờ các bạn đã gần như đủ người trong hàng của mình ở đó? Được rồi. Bây giờ, ai có số mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, và hai mươi, trong các chữ Q? Hai mươi mốt, hai mươi hai, hai mươi ba, hai mươi bốn, hai mươi lăm. Bây giờ cứ sẵn sàng, ngay khi xong việc này. Bây giờ chúng ta đã có đầy một hàng ở đây rồi. Và thế thì chúng tôi sẽ đến với họ, đi ngay xuống hàng, rồi nhảy ngay đến những thẻ còn lại, những thẻ có chữ J, nơi chúng tôi đã dừng lại, và tiếp tục xuống cho đến khi chúng tôi gọi ra người cuối cùng của họ.

²⁰¹ Bây giờ hãy thật sự kính kiềng trong chốc lát. Bây giờ, tôi mong sao chúng ta có được căn phòng có chỗ ngồi. Tôi ao ước có cách nào đó mà tôi có thể làm được, nhưng chúng ta đã không có được điều đó. Nhưng, bây giờ, tôi muốn anh em hãy giữ sự kính kiềng. Bây giờ, vẫn còn sớm. Còn mười phút nữa mới đến chín giờ. Buổi nhóm sẽ kết thúc, trong nửa tiếng. Vì thế, đây là phần kết thúc của buổi nhóm, và vì thế bây giờ hãy thật cung kính. Hãy thật yên lặng. Đừng xê dịch chung quanh.

²⁰² Có bao nhiêu người ở đây không có thể cầu nguyện, và tuy nhiên các bạn muốn được cầu nguyện cho? Hãy giơ tay lên. Ồ, khắp mọi nơi. Vậy thì, nếu bạn không có thể cầu nguyện, tôi muốn tặng bạn một số lời Kinh Thánh.

²⁰³ Một lần nọ Chúa chúng ta đang đi qua khiến một cô gái nhỏ, đã chết, sống dậy, tuy nhiên cô gái lúc đó chưa chết, con gái của Xa-chê. Và một người đàn bà đã nói trong lòng rằng, “Tôi tin Ngài là Đấng thánh. Tôi tin Ngài là Đấng Mê-si.” Và bà đã bị bệnh mất huyết trong nhiều năm rồi. Và bà đã chen vào giữa đám đông mà rờ áo Ngài. Đã từng đọc câu chuyện này chưa?

Và Chúa Jêsus dừng lại, phán, “Ai đã rờ áo Ta?”

²⁰⁴ Và Phi-e-rơ trách Ngài. Ông nói, “Ồ, tất cả họ đang lấn ép Thầy. Vậy sao Thầy lại hỏi, ‘Ai đã rờ đến Ta?’”

205 Ngài phán rằng, “Ta trở nên yếu đi. Quyền phép, sức mạnh đã từ Ta mà ra.” Thấy điều gì đã làm cho anh em không, khải tượng? “Ta trở nên yếu đi. Sức mạnh đã ra từ Ta.”

206 Và Ngài đã nhìn quanh, trên đám đông, cho đến khi Ngài thấy người đàn bà đó. Bà rất sợ hãi. Bà nghĩ bà đã làm điều gì đó sai. Nhưng Ngài nhìn bà, và Ngài đã bảo bà về bệnh băng huyết của bà, và phán, “Đức tin người đã cứu người.” Bao nhiêu người nhận biết đó là Sự thật? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

207 Bây giờ, đối với anh em những học giả Kinh Thánh, có phải Kinh Thánh nói, rằng, “Đức Chúa Jêsus Christ ngay bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm của chúng ta, mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta”? Bao nhiêu người nhận biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ồ, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm bây giờ mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta, thì Ngài sẽ hành động như thế nào, nếu Ngài vẫn không hề thay đổi hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời? Ngài sẽ phải hành động y như cách Ngài đã làm lúc đó. Đúng không? [“A-men.”]

208 Ồ, vậy thì, Ngài đã không có thân xác con người bây giờ, vì ở ngay tay bên hữu của Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài dùng thân thể của chúng ta để qua đó Ngài làm việc, và đó chính là Thánh Linh của Ngài làm việc qua chúng ta, như Ngài đã phán điều đó. “Ta sẽ ở cùng các người, ở trong các người; các công việc mà Ta đã làm, các người cũng sẽ làm. Các người sẽ làm nhiều hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Ngài đang hiện diện trong chỗ của chúng ta. Hiểu không? Nhưng Ngài sẽ xúc dầu cho chúng ta bằng Thánh Linh.

209 Bây giờ, anh em đang ở trong cử tọa ngoài kia, anh em chỉ nhìn theo lối này. Và đừng nhìn tôi như Anh Branham. Anh em chỉ cần nói, “Lạy Chúa Jêsus, Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, và Ngài đang ở trong tòa nhà này. Và con muốn chạm vào Ngài bằng sự yếu đuối của con, đang thưa với Ngài, con bị đau. Và Ngài xác nhận điều đó với con, và cứ để Anh Branham nhìn quanh giống như, bởi Thánh Linh Ngài, và nói với con giống như Ngài đã phán với người đàn bà kia. Điều đó sẽ được giải quyết.” Tôi thách thức đức tin anh em, nhân Danh Chúa, làm điều đó. Vậy thì xem thử nó có đúng hay không. Anh em cầu xin Chúa điều

đó, và hãy xem thử nó có xảy ra cách đó không. Bây giờ hãy thật sự kính kiềng.

210 Bây giờ anh em có thể mang những người bệnh của mình đến. Hay là, đây có phải người đó không? Được rồi. Điều trước tiên trong hàng, phần này của hàng...

211 Có rất nhiều người ở đây. Chúng tôi cố gắng giữ dân sự tránh xa, dân sự Jeffersonville; chỉ để những người ở ngoài thành phố, đang chen lấn để vào bên trong. Bởi vì, trong việc xếp hàng cầu nguyện này, nếu những người đó đến từ nơi đây, khu vực quanh Jeffersonville, thì họ sẽ nói, “Sao thế, Anh Branham biết những người này mà. Chắc chắn, thế là phải thôi.” Nhưng, dĩ nhiên, họ chưa bao giờ ở châu Phi, và Ấn-độ, và châu Á, và châu Âu, và khắp nơi trên thế giới, trong những nơi khác. Nhưng tôi không biết điều đó.

212 Tôi tin, tất cả những người xếp hàng ở đây giờ này, nhìn vào tôi giống như họ là những người xa lạ với tôi. Có phải tất cả quý vị đều là người lạ đối với tôi không? Hãy giơ tay lên nếu đúng. Được rồi. Thế là tốt. Bao nhiêu người trong quý khán giả là người lạ với tôi, hoặc anh em biết rằng tôi không biết quý vị đang có điều gì không ổn? Bất cứ người nào, cho dù đó là ai đi nữa. Chắc chắn, quý vị không biết, đấy. Nhưng Ngài biết. Vậy thì, tôi không nói là Ngài sẽ. Nhưng nếu Ngài muốn, thì điều đó làm cho Ngài hiện diện ngay tại đây.

213 Bây giờ, người đàn ông này ở đây, tôi tin, đã giơ tay ông ta lên, mà ông ta và tôi là những người xa lạ với nhau. Chúng tôi là những người xa lạ. [Người anh em đó nói, “Đúng.”—Bt.] Tôi chưa bao giờ thấy người này trong đời mình. Tôi có...[“Tôi chưa hề thấy anh.”] Ông ấy chưa hề gặp tôi cho đến ngay lúc này. Chúng tôi bước vào tòa nhà, và bây giờ là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau.

214 Bây giờ, đây là bức tranh hoàn hảo về Phi-líp đang đi, kiếm Na-tha-na-ên, và Na-tha-na-ên đang đến trước Chúa Jê-sus. Bây giờ, không phải ông ấy là Na-tha-na-ên, hay tôi là Chúa Jê-sus. Vậy thì, đừng nghĩ như thế. Nhưng nhiều năm về sau, bởi lời hứa đã được lập vào thời đó. Và đây là hai người đàn ông chưa từng gặp nhau trong đời, giống như họ hai người đàn ông thời đó. Nếu

Chúa Jêsus vẫn y nguyên, ông ấy có thể phó thác tâm linh mình cho đức tin, và tôi cũng phó thác thần linh mình cho đức tin, vào Đấng Christ, bởi một ân tứ Thiên thiêng của Đức Thánh Linh, và có thể thi hành phép lạ tương tự. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và điều đó là thuộc về siêu nhiên. Nói, “Và một phép lạ à?”Ồ, làm sao tôi biết được điều đó, nếu tôi chưa bao giờ gặp ông ta? Đây là bàn tay của tôi. Chúng tôi chưa bao giờ gặp nhau trước đây. Chúng tôi, chúng tôi đứng ở đây, trong lần đầu tiên. Đức Chúa Trời biết ông ấy; tôi không biết.

215 Bây giờ, hãy nhớ, cầu nguyện cho tôi. Vậy thì, đôi khi trong những—trong những thì giờ này, Thánh Linh xúc dầu, đang làm điều đó rất nhiều lúc này, đến nỗi nó hầu như là một...Ồ, tôi—tôi muốn quý vị hãy ngồi yên lặng. Hãy thật sự cung kính. Hãy xem. Hãy ở trong sự cầu nguyện.

216 Bây giờ, tôi chỉ cần ông, thưa ông, không biết ông, nhưng ông đến đây vì lý do nào đó tôi không biết. Nhưng bất luận đó là lý do gì, và Đức Chúa Jêsus sẽ nói cho tôi biết điều ông muốn ở Ngài, mà ông không cần phải nói với tôi, điều đó khẳng định Ngài là Đấng như tôi đã nói Ngài là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ông tin điều đó không? [Người anh em nói, “Chắc chắn.”—Bt.] Được rồi. Ông ấy tin điều đó. Và bây giờ hội chúng tin điều đó. Và Chúa đã phán rằng Ngài sẽ làm điều đó, trong Kinh Thánh của Ngài.

217 Bây giờ, đây là chỗ tôi cũng đang tìm thấy nói về Lễ thật bằng Kinh Thánh của Đức Chúa Trời, hay Kinh Thánh đã hứa điều gì đó mà Nó không thể đứng đằng sau, hoặc tôi là kẻ đạo đức giả; thế này hoặc thế nọ. Hiểu không? Đúng thế. Hãy tự đánh giá mình. Tôi đã làm điều đó trước nhiều, nhiều hàng ngàn người, những người chỉ trích và hết thảy. Nhưng tôi biết điều Ngài hứa, và Ngài giữ lời hứa của Ngài.

218 Tôi thấy Nó bắt đầu ngay tại đây giờ này. Tôi thấy nhiều người chung quanh ông. Trên bục giảng trong những buổi nhóm ngoài trời, chúng ta không hề thấy người nào ở chung quanh. Thấy không? Có những người đau ở đây. Ngay khi Nó bắt đầu, ông có thể cảm nhận Điều đó. Đó là Đức Thánh Linh. Hãy cung kính giờ này, thật sự cung kính giờ này, như chúng ta có thể nói. Vâng,

thưa ông. Đức Chúa Jêsus yêu thương cả hai chúng ta, vì chúng ta là hai người mà Ngài đã chết thế cho. Và lần gặp nhau đầu tiên của chúng ta. Nếu ông có nhu cầu, Đức Chúa Trời có thể đáp ứng nhu cầu đó, bởi vì Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ làm.

219 Nhưng bây giờ, con người đó, nếu thành thật trong lòng, ông ý thức rằng điều gì đó đang xảy ra. Ông không thể biết chính xác đó là điều gì. Nhưng Thiên sứ đó mà anh em nhìn thấy trong bức tranh, đang đến với ông lúc càng gần hơn, và người ấy đang biến mất dần khỏi tôi. Và người đàn ông đang chịu đau với bệnh tim, và ông ta bị tiểu đường. Đúng thế. Đó là THÁNH LINH PHÁN NHƯ VẬY. Nếu điều đó đúng, hãy giơ tay lên.

220 Bây giờ, nếu tôi chưa bao giờ gặp ông, làm sao tôi biết được bất cứ điều gì về ông? Cách nào đó, giống như cách Ngài đã biết ở đó. Đúng thế không? [Người anh em nói, “Đúng thế.”—Bt.] Cử tọa có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”]

221 Vậy thì, tại sao—tại sao không để ra, một ít thời gian, để anh em sẽ thấy rằng nó thật sự không phải là một điều gì đó suy đoán. Chúng ta hãy thử lấy việc gì đó khác, và xem thử Đức Thánh Linh có bày tỏ cho chúng ta điều gì khác không. Chúng ta hãy nói chuyện với người đàn ông đứng ở đó, chỉ một phút thôi. Có lẽ có cái gì đó khác trong đời sống của ông ấy, có thể ông ấy có điều gì không ổn. Tôi không biết.

222 Tôi thật sự không biết tôi đã nói điều gì. Tôi phải nhìn trên máy ghi hình ở đây, bởi vì, đây, đó là một sự hiện thấy, anh em đã nhìn thấy ông ấy ở đâu rồi. Vâng, tôi đã nhìn thấy bây giờ. Nó là điều gì đó về máu của ông ấy. Đó là đường, vâng, bệnh tiểu đường. Ông ấy đã bị bệnh tiểu đường, và nó đã phát triển thành căn bệnh tim, khiến ông hay bồn chồn lo lắng. Ông ấy đã mắc bệnh đó một thời gian rồi. Và ông không phải là người ở thành phố này. Nhưng ông từ Indiana tới, từ một chỗ gần nơi mà được gọi là Borden. Ông...Tôi thấy Borden. Ông đến từ Borden. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chính là thế.

Và có điều gì đó không ổn trong đời sống của ông.

223 Đây là một vấn đề khác. Tôi thấy một người phụ nữ đang xuất hiện trong sự hiện thấy, vì ông là người-...Đó là vợ của ông,

và bà ta cần sự chữa lành. Và bà đã bị bệnh gì đại loại như bệnh ho. Đó là bệnh hen, bà đã bị.

224 Và ông có điều gì đó không ổn trong cuộc sống, mà ông đang cố gắng làm. Bởi đức tin, ông là người theo phái Ngũ Tuần, vì, ông, thấy ông ở buổi nhóm Ngũ Tuần nơi người ta reo hò và vỗ tay. Và ông đang cố từ bỏ... Ông hút thuốc. Đó là điều mà ông đang cố từ bỏ, hút huốc lá. Điều đó hoàn toàn chính xác. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là sự thật. Phải không? Chắc chắn, là vậy. Thấy không? Ông có tin rằng Ngài ở đây giờ này, hiện diện ở đây không? Ông có sẵn sàng tiếp nhận sự chữa lành không?

Chúng ta hãy cúi đầu.

225 Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Đấng đã khiến Đức Chúa Jêsus Christ sống lại Đấng đang hiện diện ở đây giờ này, người này, lạy Chúa, người mà ở đây cho những ơn phước của Đức Chúa Trời yên nghỉ trên ông, chúng con cầu xin Ngài sẽ ban cho ông điều mà lòng ông ao ước, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

226 Hãy quay về nhà, thấy điều đó đúng như ông đã tin. Đó là cách mà nó sẽ xảy ra. Xin Chúa ban phước cho ông.

227 Anh em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã viết nên quyển Kinh Thánh này, Thánh Linh của Ngài đang hiện diện, biết rằng tôi chưa hề gặp người đàn ông này trong đời tôi, một cách hiểu biết, cho đến tận phút này. Nhưng, tôi biết một điều, Đức Thánh Linh đang hiện diện ngay tại đây. Tôi không biết Ngài sẽ làm gì, nhưng tôi biết Ngài đang ở đây.

228 Đây có phải người phụ nữ đó không? Được rồi. Chúng ta là người xa lạ với nhau phải không? Ồ, bà—bà—bà đã thấy tôi tại các buổi nhóm, nhưng tôi lại không biết bà. [Chị đó nói, “Không. Không.”—Bt.] Đúng vậy. Được rồi. Thế thì, bà đã đến đây vì mục đích nào đó.

229 Bây giờ, người đàn bà này có thể đến đây... Bà có thể là một Cơ-đốc nhân; có thể là không. Bà cũng có thể là một người chỉ trích. Nếu như thế, hãy chờ xem điều gì sẽ xảy ra. Hiểu không? Và tôi thì không biết bà đã đến đây vì mục đích gì.

230 Mẹ tôi đang ngồi chỗ nào đó trong tòa nhà này, một phụ nữ cao tuổi. Anh em có nghĩ rằng tôi cố làm tổn hại con người tội nghiệp đó không? Anh em nghĩ tôi sẽ đến với bà như là một kẻ lừa dối không? Tôi chắc chắn sẽ không làm vậy. Tôi thà rời khỏi bục giảng và đi về nhà; Tôi đã rao giảng Sứ điệp. Nhưng điều đó không hiệp với Sứ điệp. Đấng Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đừng quan tâm đến những gì thế gian này nói về nó. Chúng ta cũng phải ủng hộ điều đó, dù sao đi nữa. Đức Chúa Trời đã phán làm điều đó.

231 Không biết bà; và, dĩ nhiên, bà đang ngồi trong buổi nhóm, có lẽ nơi có hàng trăm và hàng trăm người, tôi không có cách nào để biết bà. Nhưng đây là hình ảnh lúc này trong Thánh Giảng 4, một người đàn ông và một đàn bà, gặp nhau lần đầu tiên. Chúa chúng ta và người đàn bà Sa-ma-ri gặp lại nhau. Bấy giờ họ đã nói chuyện. Ngài đã tiếp xúc với linh của bà, biết được điều bất ổn của bà, và nói cho bà biết, và bà đã nhận ra Ngài là Đấng Mê-si. Bà có muốn làm điều tương tự như thế không? Bà muốn.

232 Cử tọa sẽ làm giống như thế không, mỗi người phụ nữ ở ngoài kia? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cầu xin Chúa nhậm điều đó. Vâng.

233 Người đàn bà này đang chịu khổ vì một—một tình trạng thần kinh. Bà đã chịu đựng nó trong một thời gian dài, nhiều năm trở lại đây. Tuy nhiên tôi thấy bà như một phụ nữ trẻ. Nhưng đó không phải là điều chính yếu mà bà muốn tôi cầu nguyện cho bà. Đó chính là căn bệnh viêm khớp làm bà không đứng dậy nổi. Đó chính là điều bà muốn tôi cầu nguyện cho.

Bây giờ anh chị em có tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

234 Chúng ta hãy nói chuyện với bà thêm một lát nữa. Cầu xin Đức Thánh Linh nhậm lời này. Người đàn bà thật sự có giọng nói của một—một người nước ngoài. Tên bà là Hanson. Đó là thật. Na Uy hay Thụy Điển, một người. Bà không phải là người thành phố này. Bà đến từ một nơi gọi là Canton. Và đó ở tại một đất nước lớn nơi có rất nhiều lúa mì. Và nó là Minnesota. Và đó là nơi mà bà từ đó đến. Đúng vậy. Bây giờ đi về nhà; bà đã được chữa lành. Đức Chúa Jê-sus Christ làm cho bà được khỏe mạnh.

Hãy kể cho mọi người nghe về những việc tốt lành mà Chúa đã làm cho bà.

235 Tôi thực sự nghĩ rằng chúng ta là những người xa lạ với nhau. [Chị ấy nói, “Vâng. Tôi đã dự những buổi nhóm, nhưng anh không biết tôi.”—Bt.] Tôi không biết bà. Không, thưa bà. Nhưng Chúa biết rõ bà. Bà đến đây vì mục đích nào đó. Tôi không biết. Nhưng nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi biết bà đến đây để làm gì, bà sẽ biết được đó là sự thật hay không. Nếu tôi đến đây và nói rằng, “Bà bị đau, hơi người đàn bà.” Chắc chắn rồi, bà đang đứng trong hàng người cầu nguyện, điều đó tỏ cho thấy...[Băng trống—Bt.]

236 Sự xét nghiệm của bà cho thấy bà đang có vấn đề về gan. Ngài phán rằng đó là bệnh xơ gan. Đúng vậy. Chỉ nói chuyện với bà ta một phút. Chỉ...Bà có tin rằng Đức Chúa Jêsus, mà đã nói chuyện với người đàn bà bên giếng nước, cũng giống như Chúa Jêsus ngày nay không? [Chị ấy nói “Vâng.”—Bt.] Bà tin chứ? Có, dường như có một linh tốt lành. Bà không phải ở đây. Bà đến từ miền đông, từ Ohio. Đúng vậy. Dayton, Ohio, đến đây. [“Đúng thế.”] Đúng thế. Tôi thấy một...

237 Bà đang cầu nguyện cho một người nào khác. Đó là một cậu bé. Cậu ấy có vấn đề về tim. Cậu bé, cũng có những chỗ loét, một kiểu con trai tính khí nhút nhát. Đúng vậy. Và bà đang cầu nguyện cho linh hồn của nó, bởi vì nó chưa được cứu. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đó là thật. Phải không? [“Con trai tôi.”] Bà đã được chữa lành. Hãy tiếp tục quay về nhà. Bảo với cậu bé, hãy là người can đảm. Chúa Jêsus Christ...

238 Thưa bà, tôi không biết bà, không biết bà. Đức Chúa Trời biết rõ bà. Nếu Chúa nói cho tôi biết bà bị bệnh gì, bà tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Chỉ để minh chứng Ngài. Đấy, điều tôi muốn làm là khiến cho những người này, mà đang đến để xếp hàng cầu nguyện, thấy rằng Ngài đang hiện diện tại đây.

239 Điều gì đó đã xảy ra trong buổi nhóm. Có hai người phụ nữ đang đứng ở hàng kia, cả hai, đều mang kính. Người nào đó đã chạm vào Ngài, bằng cảm xúc yếu đuối của họ. Nếu tôi có thể nhìn thấy người phụ nữ đó, những gì là...Lỗ tai của bà bị đau, nó đã hết giờ này. Hãy nhìn quý bà đó, bà ta trông giống người này.

Họ đang đứng ở đó. Tôi có thể nhìn thấy họ. Nhưng một người thì đang làm *điều này*; và không có điều gì với người *này cả*.

²⁴⁰ Lý do của nó là, người đàn bà này đang cầu thay cho người khác. Đúng vậy. Và người đàn bà kia là người đứng bên cạnh bà. Và bà ta bị chứng viêm khớp. Và bà đang cầu thay cho bà ấy. Và tôi biết bà đang cầu nguyện cho bà ấy, bởi vì bà ấy chưa được cứu. Và bà đang cầu nguyện cho bà ấy. Đó là một việc làm cao đẹp. Hãy đặt chiếc khăn tay đó trên bà ấy, mà bà có trong tay bà. Bảo bà ấy đừng nghi ngờ, và hãy phó thác đời mình cho Đấng Christ, thì căn bệnh viêm khớp của bà ấy sẽ lìa khỏi bà ấy.

²⁴¹ [Băng trống—Bt.]...đang khóc cho, chị à? Chị có tin Đức Chúa Trời không? Chị có tin tôi là tôi tớ Ngài không? Chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết chị đang khóc về điều gì, và chị đang ao ước điều gì không? Nếu chị tin điều đó, hãy giơ tay lên. Chị tin rằng bệnh thoát vị sẽ lìa khỏi anh ấy không? Nếu chị tin điều đó, thì nó sẽ xảy ra. Cứ có đức tin. Chỉ đừng nghi ngờ.

²⁴² Bà thế nào? Tôi đoán chúng ta là những người lạ với nhau. Chúa Jêsus biết cả hai chúng ta. Bà là một phụ nữ trẻ tuổi mạnh mẽ. Nhưng bà không đến đây vì bản thân mình. Tôi thấy một bệnh viện đang hiện ra, một cái giường. Và đó là mẹ của bà, người mà bà đang cầu nguyện cho, và bà ấy đang ở dưới bóng của sự chết. Bà ấy đang bị bệnh về túi mật, nhiều khối u. Và bà ấy, cũng bị ung thư nữa, một bóng đen của bệnh ung thư. Hãy lấy chiếc khăn tay đó, mà bà đã khóc trên đó, trải nó lên người bà ấy. Và kêu cầu Danh Chúa, và đừng nghi ngờ. Nếu bà không nghi ngờ, Đức Chúa Trời sẽ mang mẹ bà ra khỏi chỗ đó và làm cho bà ấy khỏe mạnh. Bây giờ đừng nghi ngờ. Hãy đi như Danh Chúa, và tin.

²⁴³ Anh chị em có tin chắc rằng Đấng Christ sống không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁴⁴ [Anh Branham dừng lại—Bt.] Có điều gì đó phải...Ồ, đó là một phụ nữ đang ngồi ngay phía sau kia, trong chỗ ngồi đó. Chị khổ sở vì bệnh đau đầu. Và chị đang cầu nguyện với Chúa, ở đó, cố gắng chăm sóc đứa trẻ ấy. Ngài đã nghe chị, thưa chị. Nó sẽ hết ngay bây giờ. Chỉ đứng dậy trên trên chân mình, để dâng lên

Đức Chúa Trời sự ngợi khen vì điều đó, thưa bà. Chỉ dâng lên Đức Chúa Trời sự ngợi khen về điều đó. Hiểu không?

245 Bà ấy đã chạm vào cái gì vậy? Bà ấy không hề chạm vào tôi. Nhưng bà đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Tôi không biết người đàn bà. Tôi chưa bao giờ gặp bà, trong đời. Nhưng Chúa đã chữa lành cho bà ngay lúc này. Có phải điều đó khiến cho Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn, như vậy. Nếu các người tin! Mọi sự đều có thể xảy ra cho người nào tin.

246 Điều đó đụng vào cửa tạ, ai đó đang cầu nguyện. Hãy xem, điều đó tùy thuộc vào chỗ mà sức mạnh chiếm ưu thế hơn, chỗ Thánh Linh. Tôi chỉ có thể làm theo và nói như Ngài nói; tôi không biết. Ồ, đó là người phụ nữ mang kính, đang khóc. Lý do bà khóc, bởi vì Thánh Linh đang ở trên bà. Ngài đấy. Căn bệnh ở trong ruột mà bà đang chịu đựng; hãy có đức tin, nó sẽ lia khỏi bà và không bao giờ trở lại. Tôi không biết người đàn bà ấy. Tôi chưa bao giờ gặp bà ta. Bà chưa bao giờ đụng đến tôi. Bà đã chạm đến Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm.

Nếu các người có thể tin!

247 Điều đó đã đập vào một phụ nữ khác. Tôi muốn bất cứ ai muốn, hãy nhìn đây. Hãy nhìn người đàn bà đang khóc này; nhìn xem người đàn bà khác đang ngồi bình thường; nhìn vào người đàn bà bên cạnh bà ấy, đang khóc. Bà ấy đã bị bệnh tim, quý bà nhỏ bé ở đằng kia, đang nhìn tới nhìn tôi với...Vâng. Đúng thế. Bà đã bị bệnh tim. Phải không? Nó đã rời khỏi bà. Đức tin của bà đã bùng cháy với Đức Chúa Trời, và bà đã chạm đến Ngài.

Ồ, điều này thật tuyệt vời!

[Anh Branham ngừng lại trong hai mươi lăm giây—Bt.]

248 Thấy quý bà đang ngồi ngay ở đó cúi đầu, đang cầu nguyện không? Người đàn bà có đầu tóc bạc, người lạ đối với tôi, đang ngồi đó. Vâng. Anh em đã quay lại, nhìn vào bà ấy. Bà ta đã bị bệnh về túi mật. Bà đã cầu nguyện xin Chúa cất nó ra khỏi bà. Và bà đang cầu nguyện lúc đó, “Lạy Chúa, hãy để ông ấy gọi con.” Đúng thế. Nếu điều đó là đúng, hãy giơ tay lên. Làm sao tôi biết

được lời cầu nguyện của bà? Căn bệnh đã lìa khỏi bà. Đức tin của bà đã chữa lành bà. Hãy đi về nhà và được khỏe mạnh.

249 Bà tin không? Nếu các người có thể tin, mọi sự đều có thể được. Nhưng các người phải tin.

250 Vẫn còn di chuyển ở khu vực đó, đang ngồi trong đó. Ngay tại đây, người thứ hai hàng, cao huyết áp. Nếu chị tin với cả tấm lòng của mình, thưa chị, nó sẽ hết. Chị có tin Đức Chúa Trời, nhận lấy Lời của Ngài không? Được rồi. Hãy giơ tay lên. Đó là điều chị đang cầu nguyện cho, “Lạy Chúa, hãy để ông ấy kêu con tiếp theo, với bệnh cao huyết áp này.” Tôi là người lạ với chị. Nếu điều đó đúng, hãy vẫy tay. Được rồi. Nó đã lìa khỏi chị. Hãy về nhà và sống khỏe mạnh.

251 Anh chị em có biết đó là gì không? Chính là đức tin. Nếu anh chị em có thể tin vào đó! Anh chị em tin không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhìn xem, những người ở ngoài kia, không có thể cầu nguyện hoặc thứ gì. Quý vị sẵn sàng để tin không? Có phải đó là cách mà Chúa Jêsus đã làm khi Ngài còn ở trên đất không?

252 Đây, đây có phải—đây có phải người này, người đàn ông đang tiến lên không? Được rồi. Anh em không biết điều gì mà làm, cho hết thấy anh em. Cho Đền tạm Branham, bây giờ chỉ nhìn ở đây trên đầu bàn tay. Thấy không? Anh em biết rằng tôi không làm được như thế. Đó là gì? Thánh Linh của Chúa. Ngài đang xúc dầu.

253 Nhiều người không hiểu sự xúc dầu nghĩa là gì. Họ nghĩ nó có nghĩa là la hét. Đó là sự vui mừng. Quyền năng đến trang nghiêm. Hiểu không? Đó là sự vui mừng của Chúa. Đây là Quyền năng của Chúa; sự chữa lành, làm cho khỏe mạnh. Hãy xem điều Ngài đã làm cho cô gái nhỏ đang ngồi đềm nọ, một người tàn tật; cho những người mù; cho những người khác, ở khắp mọi nơi.

254 Ông thế nào, thưa ông? Tôi cho rằng chúng ta là người lạ với nhau. Chúng ta không biết nhau. Tôi không biết ông, và ông cũng không biết tôi. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Được rồi, lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Bây giờ hãy kính kiềng. Đây là một người đàn ông, và ông ấy và tôi...trẻ hơn tôi nhiều, chúng ta cùng nhau, giơ tay lên, trước Đức Chúa Trời, rằng đây là lần gặp nhau đầu

tiên của chúng tôi. Chúa Jêsus biết người đàn ông này. Và phải có điều gì không ổn; ông ấy đang đứng tại đây. Tôi không biết.

²⁵⁵ Nhưng nếu tôi đã nói sự thật, mà Chúa đã xác nhận bởi nhiều người làm chứng, rằng tôi nói với anh em lẽ thật, rằng, “bởi lần roi Ngài chịu anh em đã được lành bệnh.” Đó là thời quá khứ. Anh em phải có được đức tin mạnh mẽ, để vượt lên trên những việc này.

²⁵⁶ Hãy nhìn căn bệnh ung thư biến mất khỏi đây đêm nay! Bây giờ anh em hãy xem những lời làm chứng đến từ điều đó, chúng những bóng đen của sự chết. Bác sĩ đáng yêu của bạn có thể cố gắng, hết sức, để cứu đời sống của bạn. Nhưng khi Đức Chúa Trời phán bất cứ điều gì, chính là điều đó. Và đó không phải là tôi. Tôi không có gì để có thể làm được điều đó.

²⁵⁷ Bây giờ có khoảng hai trăm người ở đây để được cầu nguyện cho. Tôi muốn nghỉ ngơi chỉ một phút bây giờ. Và sau đó chúng ta sẽ bắt đầu cầu nguyện cho mọi người, hãy mang họ lên; đừng điều khiển họ qua một hàng người, nhưng hãy đứng đây để cầu nguyện cho họ. Tôi muốn cầu nguyện cho tất cả người nào mà muốn được cầu nguyện cho.

²⁵⁸ Nhưng qua cử tọa, và những người trên bục, tôi muốn anh chị em nhận ra rằng Đức Chúa Jêsus Christ đang hiện diện ở đây. Tất cả anh chị em có ý thức điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Mọi người đều ý thức về điều đó. [“A-men.”]

²⁵⁹ Bây giờ, để nó có thể in sâu trong tâm trí anh em. Người đàn ông này và tôi, ở đây với bàn tay của chúng tôi giơ lên trước Chúa, lần gặp nhau đầu tiên của chúng tôi. Nếu Ngài sẽ nói điều bí mật trong lòng của ông ta giống y như Ngài đã làm với người đàn bà bên giếng nước, hay với Phi-líp, hoặc bất cứ chỗ nào xuyên suốt chức vụ của Ngài, nếu Ngài sẽ làm điều đó, thì nó sẽ khẳng định với tất cả anh em, rằng đó hoàn toàn là Ngài, Chúa Jêsus? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁶⁰ Có như vậy với ông không, thưa ông? [Người anh ấy nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Tôi không có cách nào, không có ý niệm nan đề của ông là gì. Tôi không biết ông có phải là tội nhân hay là Cơ-đốc nhân. Tôi không thể nói với ông. Ngài biết; Đức Chúa Trời

biết. Nhưng tôi không thể nói với ông. Nhưng nếu Ngài nói cho tôi biết...Nhưng ông là một Cơ-đốc nhân. [“Vâng.”] Bởi vì, ngay khi linh hồn ông nhận được sự xúc dầu của Thánh Linh này ở trên tôi, thì nó vui mừng tiếp nhận Điều đó, vì thế tôi biết ông là một Cơ-đốc nhân.

261 Và ông đang ở dưới một bóng tối dày đặc. Có điều gì đó không ổn trong máu. Ông đã đi tới các bác sĩ. Và họ đang muốn tiến hành một cuộc phẫu thuật, và cuộc phẫu thuật đó là, tôi nghe họ, và hai bác sĩ đang hỏi ý kiến nhau, và họ muốn cắt đi một bộ phận ra khỏi cơ thể ông, đó là lá lách. Đúng vậy. [Người anh em đó nói, “Vâng.”—Bt.]

262 Và ông không phải ở thành phố này, nhưng ông đến từ một thành phố lớn nơi có một trụ sở lớn của tôn giáo nào đó. Nó là Wheaton. Và tên của ông là Karl Rhodes, Rhodes, gần giống như Karl Rhodes. Được rồi, thưa ông. Nếu ông tin với cả tấm lòng của mình, ông có thể quay về nhà, và Chúa sẽ cứu sự sống của ông. Ông có tin điều đó không? [Anh em đó nói, “Tôi tin điều đó.”—Bt.]

Chúng ta hãy cầu nguyện.

263 Lạy Chúa Jêsus, giờ này con quăng đi điều xấu ác này ra khỏi người anh em của chúng con. Và trong Danh Chúa Jêsus Christ, xin cho anh ấy sống với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. A-men.

Chúa ban phước cho anh, người anh em. Trên đường của anh, hãy vui mừng!

264 Giờ này có bao nhiêu người tin bằng cả tấm lòng của mình? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Vậy thì, có phải đó là tất cả những người sẽ được cầu nguyện cho không? Được rồi.

265 Ồ, bệnh đau lưng của anh đã lìa khỏi trong khi anh đang ngồi chỗ đó, vậy anh có thể tiếp tục con đường của mình, và vui mừng nếu anh muốn. Và cứ tiếp tục, nói, “Cảm ơn Chúa nhân lành!”

266 Anh hãy đi ăn bữa tối của mình. Bệnh đau dạ dày của anh đã lìa khỏi anh, đang đến trong hàng, vậy anh, cũng có thể đi theo cách của mình. Chỉ tin điều đó bằng cả tấm lòng.

²⁶⁷ Chúng viêm khớp sẽ không làm phiền anh, nếu anh tin điều đó. Hãy cứ tiếp tục tận hưởng, sự vui mừng và ngợi khen Chúa, nếu anh muốn, anh ơi. Được rồi. Được rồi.

²⁶⁸ Anh chị em có tin bằng cả tấm lòng của mình không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bao nhiêu người tin Đức Chúa Trời? [“A-men.”] Bây giờ tôi sẽ bước tới đây một lát.

NGƯỜI ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI KÊU GỌI VIE58-1005E

(God-Called Man)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 5 tháng Mười, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org